

SEVGİ

DÜNYASI

MART 2016 Sayı: 567 Fiyat: 8 TL

TÜRK MİTOLOJİSİNDEN SAYFALAR
RUH İLE İLETİŞİM
SİZCE HAYAT NEDİR?

Onur Başkanı:
Dr. Refet Kayserilioğlu

Sahibi ve Genel Yayın Müdürü:
Ayşegül Kayserilioğlu

Yazı İşleri Müdürü:
Güngör Özyiğit

Yayın Kurulu:
Güngör Özyiğit
Nelda Bayraktar
Hale Ürkmezgil

Haberleşme
ve Okur/Abone İlişkileri:
0535 4554223 - 0549 7220248

Yönetim Yeri:
Hayri Eğmezoğlu Sk. İkizler Ap.
No: 8 D: 32 Erenköy/İst.

Baskı:
Hedef Dijital Baskı
Taksim Cad. No: 19/A
Taksim/İstanbul

Fiyatı: 8 TL
Yıllık Abone: 90TL
Yurt Dışı: 110 TL

İÇİNDEKİLER

Sizce Hayat Nedir? 2
Dr. Refet Kayserilioğlu

Bölünen İsrailoğulları
ve Hz. İlyas 10
Ahmet Kayserilioğlu

Üç Muhammed,
Hangisi Gerçek? 17
Güngör Özyiğit

Öfke Baldan Tatlı mı? 25
Nihal Gürsoy

Monsanto ve GDO'ya Karşı Duran İlk Lider
Hugo Chavez 30
Ayşe Bereket

Türk Mitolojisinden Sayfalar 34
Nelda İnan

Ruh İle İletişim 39
(Canlı Kryon Celsesi)

Dergimizin internet sitesini

www.sevgidunyasidergisi.com, www.dostluk.org
adreslerinden ziyaret edebilirsiniz

Sevgili Dostlar

Ne kadar çok ihtiyacımız var ona, o kâinatı yöneten güce, hem maddede hem ruhta olan, kendisinden varedildiğimiz o unsura: Sevgiye. Bütün yürüdüğümüz, koştuğumuz yollar; yorulduğumuz ilişkiler; yaptığımız işler onu aramak, onun peşinden gitmek, kavuşmak için değil mi? Ama ne garip ki, bizler için hava ve su kadar gerekli olan sevgiyi edilgen yanımızla eksik ve tamamlanmadan yaşıyoruz: İstiyoruz, ayağımıza gelmesini, içimize akmasını bekliyoruz, ayrı kaldığımızda üzülüyoruz, uzakta olduğumuzda özlüyoruz. Ne kadar genç ve güzel, ne kadar bilgili ve nazik, ünlü, etkili, zengin ve cömert olursak bize gelir diye düşünüyoruz. Herkes o hayatına insin diye gayretli bir çalışma içinde aslında ama pek azımız onun etkin ve baskın yönüyle ilgili çalışmalar yapmayı amaç edinip o işe soyunuyor. Evet sevgi, sevmek ancak kesin karar verildiği zaman uygulanabilecek bir eylemdir, etkin bir iştir. Bu işte dış sebepler ve şartlar belirgin rol oynamakla birlikte asıl çaba en özgür ve sınırsız bir şekilde bizim düşüncelerimizde başlar; sonra ortam ve zaman elverdiği ölçüde karşımızdakileri rahatsız etmeyecek bir şekilde bedenimize ve hareketlerimize yansır. Bu, hiç kimseyi, hiçbir şeyi ayırt etmeden sevmeye and etme kararıdır; her şeye rağmen sabrederek sevme kararıdır; bunun için çalışmak, daha çok çalışmak, sevgisine saygıyı eklemek ve bundan hoşnut olmak kararıdır; istismar edilmekten korkmadan, fedakârlığı dile düşürmeden unutmayacak gibi, aklından çıkarmayacak gibi ve unutulmayacak gibi sevme kararıdır. Sevgi için sınır ve yasak yoktur; çünkü o O'ndandır, çünkü o kutsaldır, çünkü o nimettir bizi Vareden tarafından tükenmeksizin bol bol verilen ve her yeri dolduran. Onu arayıp bulmak için doğru bilgidен, temiz gönülden ve saf bir niyetten başka bir şeyi beklemek, ummak, eksikliğini çekmek, kendimizi ve gücümüzü tam bilememektir aslında. Duygularımızı harekete geçiren, heyecanımızı tetikleyen, bizi etkileyen ve hoşnut eden dış uyaranlara işimize ve gönlümüze uyduğu sürece verdiğimiz bir tepki olmaktan çıkaralım sevgiyi. Sevmek için onlara ihtiyacımız sandığımızdan da azdır.

En Derin Sevgilerimizle

SEVGİ DÜNYASI

“Nasıl ki yaşamak için varedildiyseniz, aslında hayır ve iyilik için de varedildiniz.”

** Öyle bir dünyada yaşıyoruz ki, onun şartları gelişi, gidişi, işleyişi ve düzeni insanlar tarafından kurulmamıştır. O halde insanın o düzeni Kuranın şartlarına ve buyruklarına uyma zorunluluğu vardır.*

** Hayat devamlı bir akış ve gelişme halidir. Ona ayak uydurmayanlar, devamlı bir oluş ve gelişme halinde olmayanlar, geri kalmakta, horlanmakta, sonunda da ezilmektedirler.*

Dr. Refet Kayserilioğlu

Sizce Hayat Nedir?

DÜNYADA NİÇİN YAŞIYORSUNUZ?

Küçük bir çocuğunun en büyük isteği, bir an önce memeye kavuşmaktır. O, rahat uymalıdır. İçini rahatça boşaltabilmelidir. Sevilib okşanmalı ve onunla ilgilenilmelidir. Ve en mühimi annesinin sıcak kucağındaki, o yumuşacık ve tatlı sütü akıtan memeye ulaşmaktır. Bunlar olmadı mı, hele o memeden mahrum kaldı mı hayat onun için cehennemden beterdir. O zaman ağlar, çırpırır, canhıraş feryatlarla bağırır, tepinir. O bebek için hayat önce memeye, anneye ve rahatlıklara ulaşmaktır. Akli erse ve dile gelse de söylese, dünyada bunlar için yaşadığını söyleyecektir.

Oyun çağındaki bir çocuk için hayat nedir? O da önce karnının doymasını, rahatça uyumayı ve oynayabilmeyi istemektedir. "Benim" diye bildiği oyuncaklarına sınımsız sarılmaktadır. Onları başka çocuklara kaptırmamak çabasıdadır. Başka çocukların

oyuncağını da eline alınca "benim" diye sahiplenmekte, geri vermemek için ağlama, tepinme silahına başvurmaktadır. Bazı olgun çocuklarsa kendi oyuncakları ile başka çocukların oynamasına izin verebilmektedirler. Bu çocuklar için hayat belli ihtiyaçların sağlandığı bir ortamdır. O bilmeden bir çok şeyi süratle öğrenmekte. öğrendiklerini tekrar ederek çevresinin ilgisini ve övgüsünü kazanmaya çalışmaktadır.

Büyükler çocuğun bedensel ve zihinsel ihtiyaçlarını birlikte düşünmekte ve çocuğun fazla önem verdiği ve gözyaşı döktüğü şeylerin önemsizliğini görerek onun bu haline gülmektedirler. Bir gün en değerli dediği şeyleri eline bile almayacağını bilerek onu hoş görmekte, "daha çocuk, henüz gerçek değerleri bilmiyor" demektedirler.

Okul çağındaki bir çocuk için hayat yemek içmenin, gezip oynamanın yanında, ders

çalışmak, sınıf geçmek ve birçok şeyleri öğrenmek zorunluluğu olarak görünür. Bazı çocuklar ailelerinin zorlayıcı değil, özendirici ve alkışlayıcı telkinleriyle, çalışmayı ve öğrenmeyi küçükten severler. Bazı çocuklar ise çalışmayı ve sınıf geçmeyi büyük bir belâ ve büyük bir yük olarak görürler. Onlar için çalışma sıkıntı ve üzüntü kaynağıdır. Hayat onlar için eğlence, yemek, içmek ve uymaktan ibaret olsa ne güzel olurdu. "Bu okumak belâsı da nereden çıktı başıma" diye düşünürler.

Daha büyümüş ve üniversite çağına gelmiş delikanlılarda iki ana değişim başlar. Bir kısmı kendinden başkalarının hayatlarıyla ilgilenip onların hayatlarını inandıkları ideoloji doğrultusunda düzenlemek isterler. Bir kısmı da bana ne başkalarından deyip, kendi dersini, kendi çıkarını düşünmeye yönelir. Başkalarıyla ilgilenenlerden bir kısmı manevî görüşlere sahiptir. Dinin ve manevi

değerlerin insanları ve toplumları mutlu edecek yegane çare olduğuna inanırlar ve bunu savunurlar. Bir bölümü de manevî değerlerin değil, maddî değerlerin ön plânda tutulması gereğini savunurlar. Önemli olan dünyada rahat bir yaşam sağlamaktır kişilere, gelirleri âdilce bölüştürmektir derler. Zamanla manevi değerler denilen şeyler de tamamen maddeci bir açıdan ele alınıp kapitalist ve liberal görüşler halinde ortaya konulur.

Delikanlı bu görüşlerden birisini savunurken çoğu kez kendini bir fedai veya bir iyilik havarisi gibi görebilir. O gayet idealistçe fikirlerin savunuculuğunu canını ortaya koyarak yapar. O henüz ailesinin sırtından geçimini sağladığı için hayatın acı gerçeklerini tam görememektedir.

Hayata atılan bir insan ise birden rüya âleminde uyanmakta, kişisel sorumlulukların yanısıra bir ailenin sorumluluğunu da sırtlamak zorunda kalmaktadır. İşte o

zaman yaşam kavgası başlamakta, hayat, çeşitli sıkıntılarını çektiği, daima bir çok zorlukların üstesinden gelinmesi gereken bir uğraş alanı olarak görünmektedir kişiye. Böylece her yaşın ve her bilgi seviyesinin hayat hakkındaki görüşleri değişik şekiller göstermektedir. Saydığımız bu görüşlerin yanında saymadığımız daha birçok değişik görüşler de var elbette. Ama biz ana hatlarıyla onları özetlemeye çalıştık.

MADDECI HAYAT GÖRÜŞLERİ

Aslında bugün sağcı veya solcu olarak isimlendirilen her iki hayat görüşü de tamamen maddeci görüşlerdir. Birisi serbest teşebbüsü ve sermayenin egemenliğini savunurken, diğeri emeğin egemen olmasını, kazançların emeğe uygun olmasını savunur. Birisi sermayenin birikmiş bir emek olduğunu ve bunun hakkının olduğunu iddia eder. Özel mülkiyete, özel girişime önem verir. Herkesin en doğal hakkı malının ve mülkünün

olmasıdır der ve onu istediği gibi kullanabilme özgürlüğü ister,

Diğer görüş, kişileri ikinci planda tutar. Toplumun yararını öne alır. Toplumun bir kesiminin değil, bütün kesimlerinin aynı veya hiç değilse yakın oranda refah içinde olmalarını ister. Toplumsal görüş bir yönüyle kişilere yardım ve bir yönüyle kişilere sınırlama getirmektedir. Özel girişimci görüşlerde ise, kuvvetliler zayıfları kolayca ezmekte, büyük balık küçük balığı yutmaktadır. Bunların ikisinin ortası sosyal demokratik görüşler olmaktadır. Yani bir dereceye kadar özel girişime izin verip, bir diğer yönüyle toplumun çıkarlarını ön planda tutmak istemektedirler.

Yalnız kâğıt üzerinde tartışılan ve "şu iyi, bu daha iyi" diye savunulan bütün bu görüşleri uygulayacak olan insanlardır. İnsanlar bencillikten, gizli veya açık, ön planda kendi çıkarlarını düşünmekten kurtulamamışlarsa, en iyi denilen

sistemleri de kısa zamanda bir çıkar çarkı haline çevirivermektedirler.

Maddeci görüşler yalnız insanın dünya hayatıyla ilgilendir. Bir ahiret hayatına ve Allah'a inanmaz. Hiç değilse bunu söz konusu etmez. Maddeci görüşlere göre, ister sağcı, ister solcu olsun, her şey dünyada başlar, dünyada biter. Önemli olan dünya hayatını iyi yaşamak ve kişilerin dünya hayatını düzene koymaktır. Bu esasa inanınca, iş giderek "Dünya hayatını iyi yaşa da, bunu sağlayacak imkânları nasıl elde edersen et." sonucuna varır. "Önemli olan gayedir, vasıta değildir. Yakalanmadan hırsızlık yap, hile yap, ne yaparsan yap. Şu ölümlü dünyada rahat yaşamaya bak. Manevi değerler, insanlık, kardeşlik, bunlar hepsi palavra ve hepsi enayileri kandırmak için birer yem. Bunları yeri gelince kullan, insanlığı, vatan, millet edebiyatını bir ticaret aracı olarak kullan, yalan söyle, aldat, tek gemini yürüt, tek kazancını doğrult.

Çünkü, gemisini yürütene kaptan denir." İşte gönülden hiçbir manevî ve insani değere inanmayan çıkarıcıların düşüncesi budur.

Ve bugün maalesef dünyada çıkarıcılık geçerli ve değerlidir. Milletler ve hükümetler kendi çıkarları için başka milletleri ve başka hükümetleri kazıklamayı ve sömürmeyi en tabii bir hak olarak görmektedirler. Ve bunun çok ince metotlarını bulmaktadırlar. Yardım eder görünüp sömürürler, insaniyetten, prensipten, sistemden, ideolojiden bahsedip kazık atarlar. Mazeretleri de hazırdır. Efendim gözünü aç da kendini sömürtme, kazıklatma. Öyleyse insanlık, idealistiklik, yüksek sistem lâflarını neden edersiniz?!... Dediğimiz gibi o yüksek lâflar birer yutturmaca aracıdırlar. Milletler ve devletler arasındaki bu kandırmaca ve bu kazıklama düzeni, milletlerin kendi içlerinde de aynen devam etmektedir. İşte dünya bugün böyle pis, böyle iki yüzlü, böyle yalancı

ve çıkarıcı hayat görüşleriyle kaplanmış durumdadır. Temeldeki bu pis hayat görüşü değişmedikçe, hiçbir sistem ve hiçbir ideoloji fazla bir değişme yapamaz dünyada. Önce insanı ele alıp, başkalarını kendinden önce düşünecek olgunluğa ulaştırmak gerekir. Bu nasıl yapılacaktır? Bu sorunun cevabını sonra vermeye çalışalım.

MANEVİYATÇI HAYAT GÖRÜŞLERİ

Maneviyatçı görüşlerin temsilcileri dinler ve spirüalist okullardır. Her ikisi de bir Allah'a ve bir ahiret hayatına inanırlar. Spiritüalist (Ruhun varlığına inanan) okullar, dünyanın geçici bir olgunlaşma okulu olduğunu ilmi araştırmalarla ve ilmi delillerle göstermeye çalışırlar. Ruhun ölmezliğini, ve ölümden sonra sonsuz bir hayatın varlığını ve ahiret hayatının dünya hayatındaki yaptıklarımıza ve kazandıklarımıza uygun bir şekil aldığını gösterirler. Böylece iyi, doğru,

çalışkan, bilgili ve insanları seven olmanın zorunluluğunu ve gerekliliğini gösterirler.

Dinler ise ahiret hayatının ve Allah'ın varlığını söylemenin yanısıra dünya yaşamına da bir şekil ve yön verirler. Bu yön veriş, yalnız Allah'ın hoşuna gitmek için yapılacak ibadetleri kapsamaz. Yaşamın her yönünü ele alır ve her birisi için kurallar koyar. Kadın - erkek ilişkileri, alış-veriş, ticaret şöyle olacak denilir. Miras, evlenme, boşanma, mal sahibi olma ve hak, hukuk mefhumlarının hepsi o dinin görüş açısına göre düzenlenir. Böylece bir din topluca bir yaşam şekli getirir. Zamanla dinlerin getirdiği yaşam şekilleri birbirine karışmış, birbirinden etkilenmiş, ilk hallerinden çok değişik biçimlere girmiştir. Kendi içlerinde bir çok kollara bölünmüşler, değişik mezhep ve tarikatlar halinde ayrılmışlardır.

Her din geldiği ilk dönemlerde görevini çok

iyi yapmış, insanların bilgili ve ahlâklı olmalarını, tekâmül yolunda yükselmelerini sağlamıştır. Zamanla din, çıkarıcı kişilerin elinde bozulmuş, çeşitli çıkarılara âlet edilmiş, sömürüye ve zulme vasıtalık etmiştir. Bu görünümü temiz düşünenlerin dinden uzaklaşmalarına, dini hor görmelerine yol açmıştır. Nesiller değiştikçe bu hor görüş bir din düşmanlığına ve bütün manevi değerleri inkâr etmeye dönüşmüştür. Dinlerin ilk dönemlerinde her şeyi maddeden ibaret saymak veya maddeye fazla önem vermek gerilik olarak damgalanmışken, bugün her şey tersine dönmüş, dine ve manevi değerlere önem vermek, gerilik olarak nitelenmektedir. Çünkü bugün maddeci görüşe bağlı olanlar (materyalistler) çoğunluktadır.

DOĞRU OLAN HANGİSİDİR?

Ne her şeyi dünyadan ve maddeden ibaret sayıp ahireti ve manevi yönü inkâr etmek doğrudur, ne

de her şeyi maneviyat ve ahiret için sayıp dünyayı ihmal etmek doğrudur. En doğrusu bunların ikisi arasında güzel bir dengeyi kurmasını bilmektedir. İnsanlar aşırıya kolay kayıverirler. Aşırıya kaymak kolaydır. Halbuki belli ölçüler içinde, ne aza ne çoğa gitmeden, düzende durmak, devamlı dikkat, devamlı sabır ve fren ister.

Dünya hayatımızı düşünmek ve düzenlemek zorundayız. Çünkü dünyada yaşıyoruz. Yemeye, barınacak bir eve, giyeceklerle, gezmeye, eğlenmeye ihtiyacımız var. Evlenmek zorundayız. Geçim derdi, çocukların yetiştirilmesi, hastalıklar, bakım vs... Bütün bunlar için iyi kazanmak ihtiyacındayız. İyi kazanmak için toplum hayatının bize olanak vermesini bekleriz.

Öyleyse ilk plânda dünyamızı düşünmeli, hayatımızı ve yaşadığımız toplumu ilk plânda düzene koymalıyız. Toplum hayatını düzene koymak, her şeyi kendi çıkarımıza göre

ayarlamak değildir. Aksine herkesin her şeyden en çok faydalanmasını sağlamak için plânlar yapmak, kurallar koymaktır. Böyle bir düşünce ve böyle bir davranış insanca, başkacı bir davranıştır. Bu tarz hareket edenler, yani kendileriyle birlikte başkalarını da düşünenler iyi insanlardır, iyi davranış içinde olan iyi insanlarsa hem dünya hayatlarında kazançlı olurlar hem de dünya ötesi hayatları için iyi bir not almış olurlar. Çünkü dinlerin telkinlerinin temel amacı da iyi insanları yetiştirmektir. Ruhsal âlemden gelen yol gösterici bilgiler de bu hedefe yöneliktir. O halde insan, dünya hayatını düzenlerken ahiret hayatına da hazırlık yapmaktadır. Bunun ikisi birarada olmaktadır. En güzel olanı da ikisinin birarada olmasıdır.

Aynı hareket veya davranış, yalnız kendimizi veya aynı zamanda başkalarını da düşünmemize göre anlam ve sonuç yönünden çok büyük farklar doğurur-

mektedir. İnsanın kendini düşünmesi içgüdüselidir. Başkalarını düşünmesi, olgunlaşmayı, başkacı davranışların gereğini ve faydasını öğrenmeyi gerektirir. İyilik başkalarının hayrına çalışmak, kötülük de başkalarının zararına çalışmak olduğuna göre, kötülüklerin her çeşidinden sakınan ve iyiliklerin her çeşidini yapan kişi iyi insandır.

Şu kısa açıklamadan da apaçık görüldüğü gibi, kötüler bilgisiz, geri ve olgunlaşmamış kişilerdir. İyiler ise iyiliğin gereğini, zorunluluğunu ve faydasını öğrenmiş, iyilik bilgisiyle donanmış bilgili kişilerdir. Buradaki bilgi, ruhu yücelten gerçek bilgidir, yaşam bilgisidir. Yoksa teknik veya uzmanlık bilgisi değildir.

BORÇLUSUNUZ, VAROLDUNUZ, YAŞIYORSUNUZ

Okumuş, bilgili ve kültürlü bir insan neden yaşadığını düşünürse, neleri fark edecektir çevresinde? Dünyaya

gelişinin kendi iradesine bağlı olmadığını görecektir. "Bu dünyaya gelmem" diyememiştir. "Buradan gitmem" de diyememektedir. "Ben çok yaşayacağım ama ihtiyarlamayacağım" da diyememektedir. Dese de hiç faydası yok, zaman onu eskitemektedir. "Dünyada yan gelip yatacağım, hiçbir gayret göstermeyeceğim" diyememektedir. Ya hayat şartları onu çalışmaya, kazanmaya, öğrenmeye mecbur etmekte, ya da boş oturmak onu bunaltmakta, mutsuz etmektedir. Yemek yemek, tuvalete gitmek, gibi en basit işleri yapması için bile enerji sarf etmek zorundadır. Hayat devamlı akış ve gelişme halindedir. Ona ayak uyduramayanlar, devamlı bir akış içinde gelişme halinde olmayanlar geri kalmakta, horlanmakta, sonunda da ezilmektedirler. Demek ki, hayat insanı devamlı gelişme, çalışma ve akmaya da mecbur etmektedir.

Düşünen insan, bir de kendisinin başkalarına karşı sorumlu ve görevli

olduğunu da görmektedir. İsteyerek veya istemeyerek başkalarına, çocuğuna, ailesine, yakın ve uzak çevresine hizmet etmektedir. Düşünen insan, bu dünyada görevli olduğunu, rasgele ve sebepsiz bulunmadığını da idrak edebilmektedir. Daha derin düşünen insan ise, kendisini ve ona hizmet eden çevresini vareden Yüce Güce karşı borçlu olduğunu idrak edebilmektedir.

Demek ki, şartları, gelişi, gidişi, düzeni ve işleyişi insanlar tarafından yapılmamış, kurulmamış bir dünyaya insan geliyor, yaşıyor ve gidiyor. Yaşarken de bazı şeyleri yapmak zorunda kalıyor. Onları yaparken de ya yavaş ya hızlı olarak gelişiyor olgunlaşıyor. Hiç gelişmemek ve olgunlaşmamak diye bir şey olamaz, hayat ortamında yaşayan bir varlık için. Hızlı olgunlaşması, onun şuurlu, bilgili ve başkacı davranışlarıyla oluyor. Yavaş olgunlaşması onun bilgisiz, gözü kapalı yürüyüşü ve çıkarıcı davranışları yüzünden oluyor. Bu

büyük gerçek Bizim Celselerimiz'de şu özlü sözlerle dile getiriliyor::

“Borçlusunuz, var oldunuz, yaşıyorsunuz her şeyinizle, elbette ki, borçlusunuz. O'na olan borcunuzu, birbirinize iyi yaptıklarınızla ve iyi verdiklerinizle ödersiniz.”

Borcumuzu iyi yaptıklarımızla ve iyi verdiklerimizle ödeyebiliyoruz demek ki. Ya kötü yaptıklarımızla ve kötü verdiklerimizle borcumuz ne oluyor? Faiziyle artmış olmuyor mu?!

İyi yapanlar ve iyi verenler, bir borç ödediklerini ister bilsinler, ister bilmesinler, mutlaka kazançlıdırlar, mutlaka borçlarını ödemektedirler. Önemli olan yapılan ve verilendir. Ama yaptıklarının anlamını bilirlerse, daha istekli ve daha severek yaptıklarından, hayırları da büyük, sonuç da büyük olur. Varolmamız, yaşamamız, yükselme olanağına sahip olmamız, bunların hepsi bize

verilen, Yaradan'ın lütfettiği birer imkândır. Bunlardan faydalanarak yüceliyoruz, mutlu oluyoruz, daha üstün şartlara ve âlemlere ulaşıyoruz.

"Hayattan ne bekliyorsunuz?" diye size sorulsa hiç düşünmeden vereceğiniz ilk cevap "Mutlu olmak" olacaktır genellikle. "Mutluluğa nasıl ulaşabilirsiniz?" diye ikinci bir soru sorsam, kimimiz sağlıklı olmakla, kimimiz zengin olmakla, kimimiz iyi bir eşe sahip olmakla, kimimiz iyi bir işinin olmasıyla, kimimiz yüksek bir mevki ile, kimimiz şan ve şöhrete ulaşmakla diyecektir. Belki çoğumuz da, bunların hepsi olursa, diyecektir. Bunların hepsi olduğu halde mutlu olmayan pek çok kişinin bulunduğunu biliyor musunuz? Şüphesiz ki, bilirsiniz. Öyleyse onlarda eksik olan nedir? Neden her şeyleri olduğu halde mutlu olamazlar? Neden gönülleri rahat değildir, neden yüzleri gülmez, neden sevinç ve kahaahaları ortalığı çınlatmaz, neden kanları kuruş gibidir?! Neden?...

Bir tek ve çok önemli sebebi var bunun: Yalnız kendilerini düşünmekte-dirdiler de ondan. Bu düzeni kuran, bu dünyayı yaratıp onun şartlarını koyan biz olmadığımız göre, onu kendi kurallarınca, işletenin şartlarına ve buyruklarına uymak zorundayız. Onun en baş buyruğu ise "Yalnız kendini değil, insan kardeşlerini de birlikte düşün!" tarzındadır, Onun için iyi insan tarifinde "kendisiyle beraber başkalarını da düşünen, başkalarına da iyilik yapan, iyi veren" dedik.

Elbette sağlıklı olmak için, zengin olmak için, iyi bir işe, iyi bir mevkiye, şana, şöhrete ve iyi bir eşe ulaşmak için uğraşacağız. Ama bu arada insan kardeşlerimize de aynı şeyleri sağlamaya çalışacağız. Kendimize istediğimizi başkaları için de isteyeceğiz. İşte mutluluğun sırlı anahtarı bu esastır.

Bakınız Bizim Celselerimizde sevinç ve kahkahaların kuvvet ve enerji kaynağı olduğu söylenirken, bunlara,

ancak sevgi ve iyilikle ulaşılabileceği ne güzel dile getiriliyor:

"Sizin için en büyük kuvvet verici şey, sevinç ve kahkahalarınızdır. Buna ulaşmayı biliniz, buna sevgiden gidiniz."

"Sevininiz, gülünüz. Kanınızın kararip kurumasını mı bekliyorsunuz?!.. Can gözünüzü açın! İyiliğin göz kamaştırın ışığına bir bakın, ne göreceksiniz?!"

Yani can gözümüzü açarsak, yani gerçekleri düşüncelerimizle görürsek, sevinmemizin ve gülmemizin, iyiliği yapmakla, iyiliğin göz kamaştırın ışığına kavuşmakla olduğunu görürüz.

Düşünmek gerek, can gözümüzü açarak düşünmek gerek!.. O zaman doğruları, gerçekleri görmekte gecikmeyiz, O zaman saplantılardan, tutkularından ve tuzaklardan sakınmamız kolay olur. Temel prensip, kendi iyiliğimizle birlikte insan kardeşlerimizin

iyiliğini de düşünmektir. Bunu gönülden, candan yapmaktır, önemli olan. Yoksa, dilden, veya gösteriş olsun diye ya da gizli bir çıkar sağlamak için iyilik düşünen ve iyilik söyleyen önce kendisini aldatmaktadır.

İlâhi kanunların ve Yaradan'ın kararı, bizim gönlümüze ve gerçek niyetimize bakarak olur. Bizi yücelten ve mutlu edan iyilik ve sevgiler de gönülden yapılan ve gönülden olanlardır.

Gönülden iyi olan, iyilik yapan ve insanları gönülden seven, ister sağda olsun, ister solda olsun, o kardeşlerine kötülük yapamaz, mutlaka iyilik yapar. Tuttuğu yol yanlışsa, onun tezden farkına varır ve kendini o yoldan çeker. Çünkü o doğruyu ve yanlış görmekte gecikmez. İnsandan beklenen de, doğruyu ve yanlış kendisinin ayırt edebilmesi, yanlıştan sakınıp doğruya yönelmesidir. Hayat, tecrübeler ve edindiğimiz bilgiler, bize bu ayırt etme yeteneğini kazandırmak içindir.

Gülyüzlülerden İbretler: 28

Bölünen İsrailoğulları ve Hz. İLYAS

Ahmet Kayseriliolu, Psikolog

HERKESİN YAŞAMI AYNI DEĞERDEDİR

Hiz. Süleyman'ın o muhteşem yaşamından uzunca söz ettim. Son olarak "insanın insana farksızlığını" çarpıcı bir biçimde gözler önüne seren bir öyküsünü Bizim Celselerimiz'den aktarmak istiyorum:

**** Hiç kimsenin yaşamı farklı değildir bir diğerinden, değer açısından ve siz farklı olamazsınız insan kardeş-**

lerinizden. Hani bir zaman, biri vardı ya yüzüğü olan. Biliyorsunuz ismini: Süleyman. İşte o bile bu farkı, bu farksızlığı bilememişti ya. Hani bir kuyuya düşürdü yüzüğünü, ona her şeyi veren yüzüğünü. Elini uzattı almak için, bir avuç yüzük geldi eline, hepsi aynı. Kendi yüzüğünü bulmak için güçlük çekti ve güzel biri ona dedi ki:

"İşte hepsi birbirinin aynıdır ve hepsinin sonu vardır mutlak."

Zamanımızdan 3000 yıl kadar önce İsrailoğulları'nın kralı ve peygamberi olarak 40 yıl hüküm sürmüş Hz. Süleyman biliyorsunuz binbir hüner ve hikmet sahibiydi. Kuşların dilini anlıyor, kendisine râm edilen rüzgâra hükmediyor, cinleri zorlu inşaat işlerinde çalıştırıyordu. Böyle birinin kendisinde bir üstünlük, bir ayrıcalık görmesi olağandı ama bu, hepimizi Sevgisinden Vareden'in onaylayacağı bir tutum değildi.

Yüzüğü çok değerliydi çünkü bütün bu olağanüstü işleri yapabilmesi için ilk baş vuracağı aracı, yüzüğüydü de ondan. Kuyuya yüzüğünü düşürdüğünde ne denli telâşa düştüğünü hayal bile edemeyiz. Neyse ki yüzük derinde değil. Ancak almak için elini uzattığında, yalnız düşürdüğü o tılsımlı yüzüğü değil avucu hepsi birbirinin aynı yüzüklerle dolup taşmaz mı? Nasıl hayretten hayrete düşmüştü kimbilir? Herhalde Süleyman da o çok değer verdiği ve biricik zannettiği yüzüğü gibi nicelerinin ilâhi düzen tarafından anında oluşturuluv ereceğini anlıyor bu suretle. Ve o kadın güzel ve cazip olan her şeyin mutlak bir sonu olduğunu söyleyerek büyük mülk ve saltanata fazla bel bağlanmaması gerektiğini hatırlatmış oluyor.

Bu yaşam öyküsünün esas anlamı en baştaki paragrafta ortaya konuyor. Önce hiçbir insanın yaşamının değer açısından diğerlerinden farklı olmadığını altı kesin ifadelerle çiziliyor. Yani hünerler sahibi kral peygamberle, ıssız bir kırlıkta ömür sürmekte olan biçare çobanın yaşamı aynı değerdedir Yaradan'ın gözünde. Hz.

Süleyman bu gerçeği tam tamına kavrasın diye bu yüzük olayı yaşatılıyor ona:

Öykülerden hisse kapmak, ibret almak çok kolay ve çok akılda kalıcı. Ama Bizim Celselerimizde her insanın yüce değerini ve eşsizliğini belirten şu cümle de yaşam öyküleri kadar etkileyici:

**** Her insan O'nun sevgisinden yaratılmış yüce bir değer, eşsiz bir varlıktır.**

SÜLEYMAN'DAN SONRA.....

Kral peygamber olarak ömür sürmüş Davut'un 40 yıllık saltanatında İsrailoğullarının sınırları genişlemiş ve düşmanlarına gerekli dersler verilmişti. Babası gibi 40 yıl hüküm sürmüş Süleyman, bu hazır ortamın değerini bilmiş, onlara bir barış ve bolluk dönemi yaşatmıştı. Tam da çok etkin bir dünya devleti olmaya hazır bir ülke. Ama sonradan yaşadıkları bunun tam tersine, sözcüğün tam anlamıyla bir trajedi olmuştu. Zaten 12 kabileden oluşan İsrailoğulları arasında kabilecilik yarışması hiç bitmemişti ama sonuna kadar süregiden kesin bir ikiye bölünme Süleyman'ın ölümünün hemen sonrasında gerçekleşmişti.

Yerine geçen oğlu Rehoboam'da babasının hünerlerinden hiçbiri yoktu. Buna rağmen babası gibi kesin bir irade ile hükümdarlık etme sevdasına düşmüştü. Halbuki ondan daha işbirlikçi, daha ılımlı bir yönetim talep ediyorlardı. Hem de kimler?.. Tam da 10 kabilenin

kendilerini hep üstün görmüş ileri gelenleri. Davut ve Süleyman onların küçük gördükleri Yahuda kabilesinden idiler. Bünyaminlerden de destek görmüşlerdi. Ama her ikisi de güçlü kişilerdi ve buyruklarını sürdürebilmişlerdi. Biliyorsunuz Davut bile ilk yıllarında iki krallı bir ülkede krallık etmişti. Süleyman'dan sonra çok geçmedi aradan, dilekleri onaylanmayan 10 güçlü kabile kuzey bölgelerinde yeni bir kral ve yeni başşehir bularak onlardan ayrılıp, İsrail isimli yeni bir devlet kuruverdiler. Ve bu iki ülke neredeyse tüm zamanlar boyunca boğuşup durdular. Rehoboam'ın başında olduğu Yahuda devletinin en büyük şansı Yerusaleme (Kudüs) dolayısıyla ahit sandığı ve Süleymanın mabedine sahip olmasıydı. Böylece halkını Musa şeriatına bağlı, tek Allaha inanan bir ümmet olarak tutmak daha kolaydı.

Bu ayrılık, bu ikiye parçalanmanın öyle korkunç bir sonucu olmuştu ki, Yahudi tarihçileri o günleri "keşke şu olsaydı, keşke bu olsaydı" diye gözyaşlarıyla anarlar. Çünkü kuzeydekiler ancak

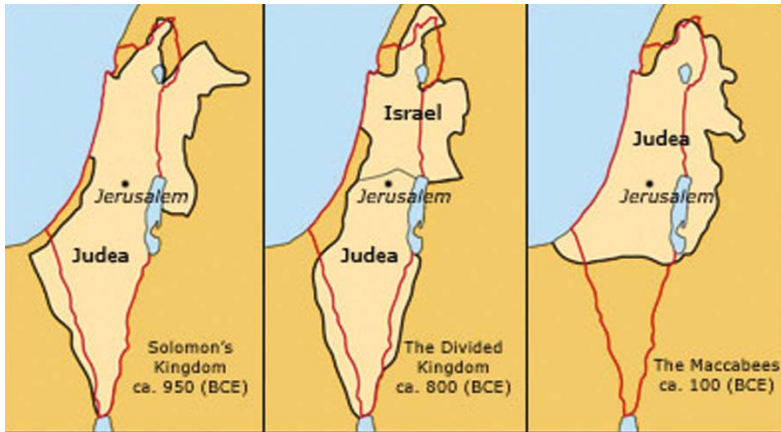
neredeyse 200 yıl kadar yaşayabildiler. Sonrasında ülkeleri yıkılır yıkılmaz o 10 büyük kabile öylesine zorunlu göçlere tabi oldular ki, milletler içinde eriyip gittiler. Şimdi onlardan tek bir fert bile yok dünyamızda.

Bölücülüğün, ikiliğin ve ayrılığın atına binenler, çığırtkanlığını yapanlar için alınacak ne kadar büyük tarihi bir ibret âbidesi bu, tabii ki alabilene!..

Şimdi de neredeyse zamanımızdan 3000 yıla yakın bir zaman öncesinde yaşanmış bu yürek yakan olayları, acısını hâlâ gönlünde yaşatan bir Yahudi Tarihçinin keşkelerle dolu satırlarından okuyalım. Rabi Benjamin Blech'in "Yahudi Tarihi ve Kültürü" kitabının 113-115 sayfalarından aktarıyorum:

"Büyük bir ulusa gücünü kaybettiren nedir? Bir krallığın çöküşünün gerçek nedeni nedir? Tarih kitapları hep yabancı düşmanların saldırılarından söz eder: Yenilgi dış bir güçten kaynaklanır. Ancak biraz daha derinliğine incelediğinizde,

çöküşün içten kaynaklandığını görürsünüz. Bir ulus önce kendisini ahlâki, ruhi, sosyal açılardan yıkar, sonra da yabancılar gelip parçaları toplar. Davut ile Süleyman'ın görkemli gün-

lerinden sonra Yahudi halkının başına gelen tam olarak budur. Peygamberlerin, on kavim yok olup da geride kalan iki kavim sürgüne gönderilinceye kadar halka sürekli olarak ve ne yazık ki boş yere vaaz ettiği de budur.

Bir dildeki en hazin sözcük "keşke"dir. Keşke Süleyman'dan sonra yerine geçebilecek kendisi kadar bilge bir oğlu olsaydı. Keşke Süleyman'ın varisi Rehoboam, halk vergileri düşürmesi için yalvardığında biraz anlayış ve merhamet gösterseydi. Keşke 10 kavmin liderleri, taleplerinin bütünüyle reddedilmesine öfkelenip kendilerine yeni bir kral seçmese; güneyde sadece Yahuda kavmi ve komşusu küçük Bünyamin kavmini bırakarak Davut Krallığından ayrılmasaydı. Kardeşler arasında birlik olsa ve anlaşmazlıklarını halledebilselerdi kimbilir neler olurdu?

Yahudi iç savaşının sonrasında kuzeyde İsrail Krallığı ve güneyde başkenti Yerusolim olan küçük bir Yahuda Krallığı ortaya çıktı. Ayrılma milattan önce 930 yılında gerçekleşti. Yaklaşık 200 yıl sonra MÖ. 722 yılında İsrail Krallığı Asurlular tarafından yenilgiye uğratıldı ve halkı dünyanın dört bir yanına dağıldı. Nereye gittiklerinin kaydı yoktur. Yahudi halkının büyük kısmını oluşturan ve İbrahim, İshak ve Yakub'un soyundan gelen 10 kavim böylece sonsuza dek kayboldu."

KISSADAN HİSSE

İlâhi düzenin Samuel peygamber ve Davut, Süleyman kral peygamberlerle

neredeysse 100 yıllık muhteşem bir eğitime tabi tuttuğu İsrailoğulları için artık kendi yollarını kendi bulmaları zamanı gelmişti. Artık büyüdüler, hep çocuk gibi eğitilecek değiller ya! Ama bunca eğitime ve güzel örneklere rağmen içlerindeki üstünlük ve ayrımcılık, hükmetme duygularını kaybetmediklerini biliyordu elbet Yaradan. Onlara artık erişkin muamelesi yapılacaktı ama; ayrılıklarını sürdüreceklerini de Süleyman'a şöyle vahy etmişti. Bizim Celselerimizden aktarıyorum:

***** O hani bundan bir zaman önce kendisine rüzgârları râm ettiğine bile, böyle şeylerin birgün olacağını bildirip, engellemedi. Ondan sonrakiler her şeyi değiştirip, insanı bugüne getirmediler mi?***

Atalarımız "kızı kendi haline bırakırsan ya davulcuya ya zurnacıya varır" diye boşuna söylememişler. Kendi haline bırakılan İsrailoğullarında da benzeri oldu. Kuzeydeki İsrail devleti, Yerusolim'den, mabedden, ahit sandığından uzak ya, hemen ta başlangıçta ilk kraları Yereboam'ın marifetiyle "altın buzağıya" tapmaya başladılar ve devamında da hep putperest krallar ve yöneticiler idareyi eline alıverdi. Artık komşularından ya da kralın yabancı putperest karılarından hangisi baskın çıkarsa, onların dini, ritüelleri, putları İsrail devleti tarafından benimseniveriyordu. Halkın Musa şeriatına bağlı kalanları için bu, dayanılması çok zor bir yaşamdı ama korkularından seslerini çıkaramıyorlardı.

Güneydeki Yahuda devletinde az da olsa zaman zaman bazı krallar benzer sapıklıklara kalkıştılar. Ancak bu kuzeydeki gibi sürekli olmuyordu. Ne var ki o eski inanç ve teslimiyet halkın arasında da zayıfladığından; yaşananlar dinin özündeki doğru yaşama kuralları değildi. Öğrenilmiş bazı kalıplar ve hareketlerin ötesine geçenler çok azınlıktaydı.

İlâhi âlemin Hz. İbrahim'den başlamak üzere peşpeşe peygamberler, mucizeler, ince düzenler ve büyük emeklerle oluşturduğu tek tanrılı, 10 emirli semavi dini, işte böyle boynu bükük kalakalmıştı ortalıkta. Evet, erişkin eğitimindeydiler ama onlara acıyacak olan yine hepimizi sevgisinden varetmiş olan Yüce Rabbimiz idi. Gerçi eskisi gibi peş peşe ve yoğun bir ilâhi öğretimden geçmediler. Ancak bıçak kemiğe dayandığı zaman kuzeye de güneye de peygamberler yine de gönderildi. Gelecek yazılarımda onlardan daha çok Tevrattaki öykülerini dile getirerek söz edeceğim. Şimdi sadece kuzeydeki İsrail devletine gönderilen ilginç bir peygamberin yaşamını kısaca anlatmak istiyorum.

TEK KİŞİLİK ORDU: İLYAS PEYGAMBER

İsrailoğullarının ikiye ayrılmalarından 60 yıl kadar sonra kuzeydeki İsrail devletinin başkenti Samiriye'de Ahab, krallığı ele geçirdi ve 22 yıl hüküm sürdü. Tevrat'ın I. Krallar 16. bab'ında bakınız kendisi nasıl nefretle anılır:

“Ahab kendisinden evvel olanların hepsinden ziyade Rabbin gözündeki kötülüğü yaptı. Yereboam'ın suçlarında yürümek bir şey değilmiş gibi, Saydalılar kralının kızı İzebel'i eş olarak aldı ve gidip Baal'a kulluk etti, ona tapındı. Samiriye'de yaptığı Baal evinde mezbah kurdu...”

Musa şeriatına bağlı kalan ve ibadetlerini, yöneticilerinin hışmından korunmak için gizlice yapan biçare halkın feryatları göklere ulaşmıştı. Nihayet duaları kabul olundu. Yaradan, kimsesiz ve garip bir yaşam süren ama iç dünyasında volkanlar çağlayan İly'a'ya vahyederek onu peygamber yapıp Ahab'a gönderdi. Hem de büyük bir iddia ile. Krala, yağmura kendisinin hükmettiğini ve istemedikçe bir damlanın bile toprağa düşmeyeceğini söylüyordu. Tabii kral bu garibin sözüne metelik bile vermeyip başından savdı onu. Kuran'da İlyas adıyla bildiğimiz İly'a, üç yıl boyunca sağda solda dolaşarak hastalara şifa, hattâ ölüm halindekilere can vererek az kişinin tanık olduğu değişik mucizeler yaptı. Sonra tekrar Rabbin'den Ahab'a gitmek için emir aldı. Çünkü ülke kıtlık içinde kıvranıyordu ve kralın içine de bir kurt düşmüştü. Acaba bu garip adamın duası mı bu kıtlığı doğurmuştu? İlyasla bu ikinci buluşmasındaki suçlaması da bu oldu: "Hey İsrail'i derde sokan adam sen misin?" Peygamberin cevabı gerçeğin ta kendisiydi: "İsrail'i derde sokan ben değilim. Ancak sen ve ataların Rabbin emirlerini dinlemediniz ve Baal putlarına taparak İsrailin başına büyük dertler getirdiniz."

Aslında İlyas'ın Rabbi tarafından krala bu defaki gönderilme nedeni yağmur falan değildi. O sonraki işti. Şimdi çok büyük bir meydan okumayla kralın karşısına dikilmişti. Çünkü sözünden bir adım dışarı çıkmadığı karısı İzebel, sarayını Baal putunun 450 peygamber taslağıyla doldurmuş, birlikte zevk ve sefa içinde yaşayıp gidiyorlardı. İlyasın görevi tek kişilik bir ordu gibi hepsine birden meydan okumaktı.

Kuran'da İlyas peygamberin putpe-restlerle mücadelesinden Saffat suresi 123-132 âyetlerinde övgüyle söz edilir:

*** Şüphesiz İlyas da peygamberlerdendir. O halkına bir zamanlar şöyle demişti: "Allah'dan korkmaz mısınız? En güzel Yaradan'ı bırakıp Baal'e mi tapıyorsunuz? Allah hem sizin rabbiniz hem de önceki atalarınızın rabbidir." O zaman onu yalanladılar. Şüphesiz onlar hesaba çekileceklerdir. Ancak Allah'ın samimi seçkin kulları hariç. Sonradan gelenler içinde ona iyi bir nam bıraktık. Selâm olsun İlyasa. Biz iyilik yapanları işte böyle ödüllendiririz. Çünkü bizim inanan kullarımızdandı o.*

Kuran'da İlyas'ın bu devlerle savaşından hiç söz edilmez. Belki de "iyi bir nam bıraktık" ifadesinde kastedilen bu ve sonraki bedeniyle göğe alınması olabilir. Binlerce yıldır dillere destan olan bu meydan okumayı ve sonrasını Tevratın I. Krallar 18-19. bap'ından özetliyorum:

"İlyas, İsrail'i derde sokanın kendileri olduğunu krala ifade ettikten sonra ona, geçmişte Musa'nın bütün halkın önünde sihirbazlarla yarışmasına benzer amansız bir teklifte bulundu:

"Şimdi gönder bütün İsrail'i ve İzebel'in sofrasında yemek yiyen 450 peygamberini ve 400 Aşera peygamberini Karmel dağına yanıma toplu."

Ve kralın emriyle bütün halk ve Baal putuna peygamberlik edenlerin hepsi İlyasla beraber dağda buluştular. Aslında yarış İlyas'ın Rabbi ile Baal'den hangisinin daha güçlü olduğunu ve dolayısıyla kimin gerçek peygamberlik ettiğini apaçık ortaya koyma üzerine kurulmuştu. Yığılan iki ayrı odun kümesinin üzerine konacak kurban edilen iki ayrı boğanın etlerinin hiçbir ateş dokunmadan, sadece dua ile İlyasın mı, 450 kişilik peygamberin mi isteği üzerine gökten inecek bir ateşle yakılıp yok edilmesi üzerine kurulmuştu yarış. Kral ve halk da hakem olarak orada bulunuyorlardı. İlyas: "Hangi Allah ateşle cevap verirse gerçek Allah odur." diye ünledi. Ve bütün halk da bağırdı: "Tamam bu söz iyidir!"

Baal'in 450 peygamberi danseder gibi değişik hareketler yaparak dua üzerine dua edip durdular ama tek bir yanıt bile yok. Hattâ kan akıncaya kadar kılıçlarla kendilerini yaraladılar. Yine de odunlar ve üzerindeki etler olduğu gibi duruyor. İlyas kendini tutamayıp: "Daha yüksek bağırım, dalgındır, uykudadır ve belki de

yoldadır.." diye alaylara başladı ama ne kadar bağırsalar nafile!..

Sıra İlyas'a gelmişti o: "Ey İbrahim'in, İshak'ın ve Yakub'un Allahı" diye söze başlayarak canı yürekten dualar etti. Sonrasında olanlar Tevratta şöyle anlatılır:

"Ve Rabbin ateşi düştü, yakılan takdimeyi, odunları ve taşları, toprağı yiyip bitirdi, hendekdeki suyu yaladı."

Olanları görünce halk topluca: "İşte bizim Allahımız" diyerek yüzlerini yere serdi. İlyas'ın emriyle de Baal'ın bütün peygamberlerini yakalayıp uzakta bir yerde hepsini öldürdüler.

İLYAS KASIRGALAR İÇİNDE GÖKLERE ALINIYOR

İlyas'a Rabbin yardımı bu kadarla kalmadı. İsteği üzerine bol yağmurlarla kuraklığı sona erdirdi.

Haber İzebel'e ulaştınca etkilenmek şöyle dursun, İlyas'a canını almak için tehdit üzerine tehdit haberleri göndermeye başladı. Rabbin İlyas'a yardımı şimdilik bu kadardı, aç, susuz, ölüm derecesinde yorgun, günlerce çöllerde yürüyüp mağaralarda uyuyarak İzebel'den canını kurtarma savaşı verdi. Nihayet bu büyük sınavdan yüzakıyla çıkmış olarak Şam'a ulaşınca orada müjdeyi aldı: İsraildeki Şafat'ın oğlu Elişa (Elyesa) yı bulacak, yetiştirip peygamberliği ona devredip yükten kurtulacaktı. Çünkü İsrail'de Rabbi terketmemiş, asla Baal putuna ilişmemiş,

gördükleri mucizeyle gönülleri iyice yatışmış 7000 kişinin yeni bir yol gösterici peygambere çok ihtiyaçları vardı. Sonraki yıllarda ikisi birlikte peygamberlik edip çevrelerini aydınlattılar. Elişa iyice yetiştiğinden artık İlyas dünyayı terkedebilirdi. Ama onun Rabbine kavuşması öyle sahnelendi ki, bir mesel gibi nesilden nesile aktarıldı durdu. II. Kralların ilk bap'ında bu şöyle anlatılır:

".....Ve vaki oldu ki, ikisi konuşarak yürürlerken ateşten araba ve ateşten atlar, ikisini birbirinden ayırdılar. İlyas kasırgada göklere çıktı."

Artık yeryüzünde İlyas'ı gören bir kişi bile olmadı. Herhalde yücelmiş varlıklar tarafından bir uzay gemisine alınmış olmalı İlyas. "Her can ölümü tadıcıdır" İlyas da daha sonraları yaşamış olan Hz. İsa da vakti gelince son nefeslerini verip diğer gülyüzlülerle buluşmak için O'nun katına ulaştılar.

İlyas'a Rabbi tarafından bir büyük peygamberlik görevi daha belirlenmişti. Ve bu kutsal kitaplarda önceden insanlara müjdelenmişti. Aradan uzun yüzyıllar geçecek Filistin'de reenkarnasyonla İsrailoğulları arasında vaftizci Yahya olarak yeniden doğacaktı. Yapacağı en önemli iş, aynı günlerde göreve çıkacak olan mesih İsa'nın yolunu kolaylaştırmak ve doğrulamak için onu müjdelemek, onun hak peygamber olduğunu onaylamaktı. Bunları sonraki yazılarımızda derinliğine inceleyeceğiz.

Üç Muhammed, Hangisi Gerçek?!

Güngör Özyiğit, Psikolog

*Beni Hıristiyanların Meryem'in oğlunu yücelttikleri gibi yüceltmeye kalkmayın. Ben yalnızca bir kulum. Bunun için şöyle deyin:
O, Allah'ın kulu ve elçisidir.*

Hz. Muhammed

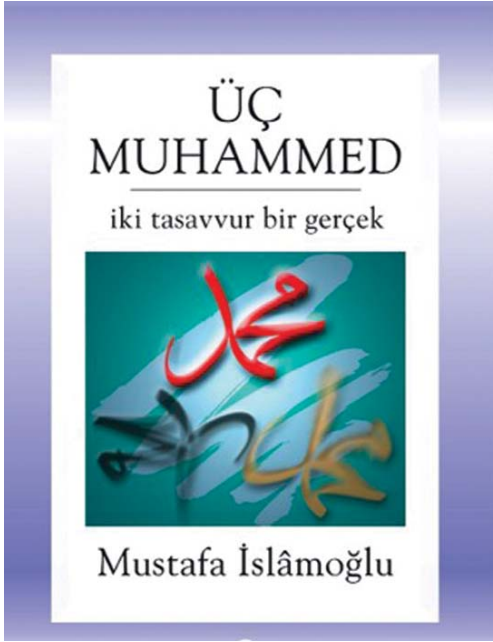
Insanın müslüman olabilmesi için "Lâ ve illallah" köprüsünden geçmesi gerekir. Öncelikle Allah'a ortak koşulan tanrılara "hayır" diyecektir. "Lâ" süpürgesi ile şirk unsurlarını temizledikten sonra "illallah" a varacaktır. "Lâ ilâhe illallah"ın tam çevirisi şöyle: "Hiçbir ilâh yok, sadece Allah var." Yine insanın müslümanım diyebilmesi için, tanıklık etmesi gereken ikinci esas: "Muhammed Allah'ın kulu ve elçisidir."

Mustafa İslâmoğlu, işte tam da burada devreye giriyor ve soruyor: "Hangi Muhammed?" Ve "Üç Muhammed" kitabında bunu irdeliyor. Ona göre üç

Muhammed var. İkisi sanal, Kuran'ın gösterdiği ve tanıttığı Muhammed ise gerçek.

Öyle olduğu sanılan Muhammed'lerden biri hayal ürünü "Melek Peygamber" Yeryüzünde değil, gökyüzünde yaşayan, dünyada iz bırakmayan, öyle olduğu için de izlenmesi gerekmeyen, Kaf Dağı'nda konuşlanan masal kuşu Anka gibi, hayata katılmayan bir peygamber.

İkincisi ise, sadece vahye aracılık eden ve "vahiy postacısı"na indirgenen bir peygamber. İkisinin de ortak hedefi: Peygamberi hayatın dışına itmek. Onu

"model insan" olmaktan çıkarmak. Biri bunu "yüceltme", diğeri ise "indirgeme" adına yapıyor.

İslâmoğlu, peygamberin nasıl yaşadığına ve yaşatıldığına şu sözleri ile ışık tutuyor:

"Bir peygamber iki türlü yaşar: Birincisi fiziki varlığıyla, ikincisi misyonu. Bir peygamber iki türlü öldürülebilir: Birincisi, fiziki varlığını ortadan kaldırarak. İkincisi, misyonunu ortadan kaldırarak. Eğer peygamberin bedeni ortadan kaldırılmış, fakat misyonu yaşıyorsa, o gerçekte yaşıyor demektir. Ancak, eğer ortadan kaldırılan misyonu ise, işte peygamber asıl o zaman ölmüş ve öldürülmüş demektir."

Birincisini genelde peygambere düşman olanlar yapar. Ama ikincisini, yani misyonunu ortadan kaldırmayı, ne yazık ki, sözde dine sahip çıkan din adamları yapar.

Kuran ve peygamberi, ilki Allah'ın gönderdiği, ikincisi ise örnek gösterdiği. O nedenle Kuran'ı peygamber-siz, peygamberi Kuran'sız düşünemeyiz. Biri diğeri anlamamızı sağlayan, ayrılmaz iki unsurdur. Kuran'ın oluşturmak istediği insan modelini peygamberin şahsında ve sergilediği yaşam biçiminde görebiliriz. O nedenle ikisini birlikte düşünmemiz gerekir. Başka türlü Muhammed'in "Allah'ın kulu ve elçisi" olduğuna nasıl tanıklık edebiliriz?

AŞIRI YÜCELTMECİ ANLAYIŞ

Abartılı peygamber anlayışının tipik örneği Suyuti'de görülür. Ona göre bütün nakiller ve hadislerden çıkan sonuç şudur: "Peygamber ruh ve ceset olarak diridir; o aynen ölümünden önceki şekliyle, hiç değişmemiş bir halde yeryüzünün her tarafında ve semavî âlemde tasarrufta bulunmakta, istediği gibi gezip dolaşmaktadır. Ne ki o, cesediyle diri ve hayatta olduğu halde, tıpkı melekler gibi göze görünmemektedir."

Muhammediye adıyla tanınan bir bölük insan da "Muhammed Allah'ın ta kendisidir" iddiasındadırlar.

İnsanlar gönderilen peygamberleri hep hor görmüş, insan oldukları için küçümsemiş ve Tanrı'dan durmadan bir "melek peygamber" isteğinde bulunmuşlardır. Onların canını sıkan, gönderilen tanrısal bildirilerin, aralarında yaşayan bir "insan paygamber" tarafından hayata geçirilmiş, yaşanılır hale getirilmiş olmasıdır. Çünkü peygamber onların gözünde yaşanabilir ve üretilebilir bir örnek olarak durmaktadır. Eğer gönderilen bir melek olsaydı, onun örnek alınması söz konusu olamazdı. Kuran insanların bu isteğine şöyle karşılık verir:

"De ki: Eğer yeryüzünde salına salına dolaşan melekler olsaydı, o zaman onlara elçi olarak şüphesiz gökten bir melek indirirdik." (17/95)

Melekleştirilmenin arka planı, peygamberi hayattan dışlamaktır. Kuran'da peygambere ***"Allah'ı seviyorsanız, beni izleyin"*** (3/31) demesi buyurulmaktadır. Çünkü o izlenebilecek, özelenilecek bir örnektir.

Hız Muhammed, peygamberlerin yarışdırılmasına, abartılı yüceltilmesine hep karşı koymuştur. Kendisine "Ey yeryüzünün en hayırlısı!" diyen birine "O dediğin İbrahim'dir" buyurmuştur. Onu Musa'dan üstün görmek isteyenlere "Beni Musa'dan üstün tutmayın" demiştir. Ve Allah'ın indinde en üstün olanın, takvada en ileri gidenler, yani kötülüklerden en çok sakınanlar"olduğunu söylemiştir.

Müslim'in Ebu Huzeyfe'den aktardığı bir hadiste: "Muhammed, kıyamete kadar olacak şeyleri bana haber verdi" demesine karşılık, onu en yakından tanıyan eşi Hz. Ayşe "Kim Muhammed yarın ne olacağını biliyor sanıyorsa, o Allah'a büyük bir iftirada bulunmuş olur" der ve bunu bir âyetle destekler:

"De ki: Göklerde ve yerde olan hiçbir kimse gaybı bilemez, yalnızca Allah bilir" (27/65)

NUR-U MUHAMMEDİ

Ka'bul Ahbar ***"Allah göklerin ve yerin ışığıdır"*** (24/35) âyetini, yerin ışığı Muhammed'dir diye yorumlar.

Hakim Tirmizi, Zekvan'dan naklen aktarıyor: "Muhammed'in gün ve ay ışığında gölgesinin yere düştüğü görülmemiştir". Suyutî buna şunu ekler: "Her ne kadar bedenleriyle görünseler de, meleklerin özellikleri ile donatılmışlardır." Bir türlü "insan Muhammed"e gelemiyorlar. Çünkü bu onlara örnek olacakları bir "model insan" olarak sorumluluk yüklüyor.

Uydurma bir hadise göre, Hz. Ayşe Peygambere soruyor: "Sen heladan geldiğinde, senden geriye rahatsız edici bir şey göremiyoruz. Neden?" Peygamber cevaplıyor: "Ey Ayşe bilmiyor musun ki, yeryüzü peygamberlerden çıkan atıkları yutar, onlardan hiçbir şey görülmez."

Suyutî işi daha da ileri götürüyor ve peygamberin tuvalete çıktığı zaman idrarının ve dışkısının görülmediğini ve geriye sadece güzel bir koku kaldığını söylüyor.

Hız. Muhammed'in cinsel yaşamı da yüceltmeye konu edilir. Yardımcısı Enes'e, peygambere otuz erkeğin gücüne eşit bir güç verildiği söylenir. O arada Hız. Süleyman'ın belinde, yüz erkeğin suyu bulunduğu, 300 hanım, 300 de cariyesi olduğu öğrenilince, bu yarışta geri düşmemek için Hız. Muhammed'e 4000 erkek gücü verildiği ileri sürülür. Burada melek peygamber değil, süper bir erkek karşımıza çıkıyor.

İNDİRGEMECİ PEYGAMBER ANLAYIŞI

Peygamber sözcüğü Arapça Nebi'nin karşılığıdır. Ve "haberci" demektir. Ne var ki, nebi'yi sıradan bir haberciden ayıran, verdiği haberin "kaynağı"dır. Bu kaynak bizi ve her şeyi yaratan Allah'tır. Ve bu kaynaktan gelen haber vahiy denilen özel bir iletişim yoluyla nebi'ye aktarılır. Öylece peygamber, haber kaynağı ile, hedef kitle olan insanlar arasındaki iletişimi sağlar. Resûl ise "resl" den türemiştir. "Sözlü veya yazılı bir haberi taşımakla görevlendirilmiş güvenilir kişi" anlamına gelir. Ancak peygamber sadece taşıyıcı değil, hedef kitle önünde, kaynağın bildirimlerini şahsında örneklemek ve öğretmek gibi bir misyon da yüklenmiştir. Yani Yaradan'la yaratılan arasın

da elçilik yapmaktadır. Peygamber örnek olmayı, örnekliğin yanısıra insanların önünde gitmeyi, yol göstermeyi ve yön belirlemeyi de içerir. Erich From "İtaatsizlik Üzerine" kitabında, peygamberlerle ilgili olarak şöyle bir portre çizer:

"Fikirleri bildiren, aynı zamanda onları yaşayanlara peygamber diyebiliriz. Eski Ahit peygamberleri aynen bunu yapmışlardı. Onlar insanın varoluşunun cevabını bulması gerektiği ve bu cevabın akli ile sevgisinin gelişimi olduğu görüşünü bildirmişlerdi. Ayrıca alçakgönüllüğün ve adaletin, sevgi ve akılla ayrılmaz şekilde bağlı olduğunu öğretmişlerdi. Vaazlarında söyledikleri ne ise onu yaşamışlardı. Gücün peşinden koşmamış, hattâ ondan kaçınmışlardı. Peygamber olmanın gücünü bile istememişlerdi. Kudretten etkilenmemişler ve hapsedilmelerine, sürgüne gönderilmelerine ya da ölümlerine yol açmış olsa bile, daima hakikati söylemişlerdi."

Örneklik iki şeyi gerekli kılar:

1. Örnek gösterilen kişi, örnek alacaklar tarafından taklit edilebilir bir şey olmalıdır.
2. Örnek ile örnek alacaklar arasında yapısal bir fark olmamalıdır. Örneğin insanlar yine kendileri gibi insan olan birini örnek alabilirler. Melek insanlara örnek gösterilemez.

Bu iki gerekliliği dikkate almadıkları için, yüceltmeci peygamber anlayışı da,

peygamberi sadece iletişim aracına indirgeyen anlayış da, sonuçta peygamberi örneklik misyonundan soyutlayarak, onu hayattan dışlayıcı bir tavır takınırlar.

Oysa peygamber yalnızca vahiy alıp ileten değil, vahyin yaşayan öznesidir. O tanrısal bildiriye kendi varlığında içselleştirerek, vahyin amaçladığı insan tipinin "model şahsiyeti" olmuştur. Peygamber bir ilâhi inşa projesinin mimarıdır. Tanrısal bildirinin uygulanabilirliğini gösteren bir örnektir.

İndirgemeci anlayış, peygamberi yalnızca "ilâhi bir postacı"ya indirgeyerek, örneklik niteliğini yok saymıştır. Daha doğrusu bu misyonu Kuran'a yüklemiştir. Öylece Kuran, tanrısal bildirinin hem teorik kaynağı hem de pratik kaynağı yapılmak istenerek, peygamberin davranışları ve sözleri dışlanmıştır. Oysa peygamber, kutsal bildiride insandan istenilenin hayata dönüşmüş halidir.

Peygamberin sünneti, yani davranışları, hal ve tavırları dini uygulama yöntemidir. Özellikle eylemlerle ibadetlerde bu büsbütün böyledir.

***"Allah'a siz daha önce bilmez halde iken, O'nun size talim ettirdiği gibi ibadet edin"* (2/239)**

Burada talim sözü göstererek, yaptırarak öğretmek anlamındadır. Nitekim namazı müslümanlar peygambere

bakarak, onun gösterdiği gibi kılarak öğrenmişlerdir.

Peygamberin sözleri de Kuran'ın bir çeşit yorumu ve açıklamasıdır. Ancak binlerce hattâ milyonlarca hadisin uydurulduğu da bir gerçektir. O nedenle hadisleri Kuran ve akıl-mantık süzgecinden geçirerek ayıklamak gerekir.

"Allah'ın kitabı bize yeter" peygamberi bir kenara koyalım anlayışı, Allah'ın gönderdiği buyrukları alıp, peygamberi ile gösterdiğine sırtını dönmektir. Kurancılık, insana peygamber-siz bir din sunarken, insanı "en yüksek ahlâk üzere" olan peygamberin özendirici yaşam biçiminden uzak tutar.

Dinin teorik kaynağı Kuran ise, peygamber de pratik kaynağıdır.

Buhari ve Müslim'in kitaplarına aldıkları şu uydurma hadisi Hz. Ayşe şiddetle reddetmiştir. "Kadın, siyah köpek ve eşek, namaz kılanın önünden geçince o kimsenin namazı bozulur." Kadını, hayvanlarla aynı düzeyde göstermenin yakışsızlığı bir yana, Hz. Ayşe peygamber namaz kılarak önünde uzandığını ve Hz. Muhammed'in buna bir şey demediğini söyler.

KURANIN TANITTIĞI PEYGAMBER

Hayattan dışlanan, yüceltmeci ve indirgemeci iki sanal Muhammed'den sonra, Kuran'ın tanıttığı gerçek

Muhammed'e bakmak ve onu örnek almak gerekir. Nasıl ki Kuran'ı peygamberle anlayabiliyorsak, peygamberi de Kuran'la tanıyabiliriz. Muhammed'i en iyi anlatacak kaynak onu peygamber olarak seçip görevlendirendir. Güzel ahlâkı tamamlamak için geldiğini söyleyen Muhammed'e Kuran: "**Şüphesiz sen yüce bir ahlâk üzere sin**" (68/4) diyerek onun örneklik misyonuna vurgu yapar.

Hiz. Muhammed'e "Allah'a teslim olduktan sonra sahip olunabilecek en iyi şey nedir?" diye sorulduğunda "Güzel ahlâktır" cavabını verir.

Hiz. Ayşe'ye peygamberin ahlâkı sorulduğunda şu karşılığı verir: "Siz Kuran okumuyor musunuz, o yaşayan Kuran idi."

O ne melek peygamber ne de sadece vahiy postacısıydı. Örnek alınacak misyonu olan bir peygamberdi. Onun

örnek alınabilmesi, ahlâki tavır ve davranışlarının yeniden üretilmesi demektir. Tersini tüketmektir. Onu tüketenler örnek alamazlar, sadece şeklen taklit ederler. Oysa Kuran inşa ettiği "model insan" olarak onu göstermiştir. O güvenilirliği, inancı, teslimiyeti, görev bilinci, sabrı, azmi, merhameti, affediciliği ve engin hoşgörüsüyle Tanrı'ya açılan bir pencere idi. Kadınlara çok değer verdiği ve ömür boyu eşlerinden hiçbirini incitmemiş olduğu da bilinen bir gerçek.

Ebu Huseyn el-Basri, Hiz. Muhammed'i örnek almayı şöyle tanımlar:

"Hiz. Muhammed'in yaptığını, yaptığı sebeple ve yaptığı amaçla, yaptığı gibi yapmaktır. Ona göre yaptığı iş şeklen peygamberin yaptığı gibi olsa bile eğer onun gayesine uymuyorsa, örnek alınmış olmaz. Tanrı'nın seçip görevli kıldığı biri olarak, Peygamberin bu misyonu 4T ile tanımlanır:

Tebliğ, aldığını olduğu gibi verme.

Tebyin, açıklayıp anlaşılır hale getirme.

Tezkiye, insanı bilinç, duygu ve eylem düzeyinde arındırma. Tezkiye, zekâ kökünden türetilmiştir. İnsan gön-lünü, potansiyelini ve temiz özünü ortaya çıkarmasına engel olan unsurlardan arındırmaktır. Zekât da aynı kökten gelir. O da malın bir kısmını yoksula aktararak malı arındırmak ve bereketlendirmektir. Yürek kirliliğini temizleyecek olanların başında peygamberler gelir: "Nitekim size, mesajlarımı iletmesi, sizi arındırması, vahiy ve hikmeti bildirmesi, bilmediklerinizi öğretmesi için içinizden bir elçi gönderdik." (2/151)

Talim, insana mesajı yaşayarak ve yaşatarak öğretmektir. Talim, canlı bir öğretim öğrenme ilişkisidir. Gösterek, yaparak ve yaptırarak öğretmektir.

KENDİSİNE YÖNELİK BİLDİRİLER

Ona ilk gelen "Oku!" emri, düşünerek okumayı, gözlem yapmayı ve hatırlatmayı da kapsar. Daha geniş bir yorumla bu emir Allah'ın adıyla vahyin ışığında Allah'ı, varlığı, hayatı, zamanı, tarihi, insanı, toplumu ve kendini oku anlamlarını içerir.

Temizle buyruğu ile kalbi arındırmak anlaşılır: **"Ve benliğini arındır"** (74/4)

Peygamberin "saçlarımı ağarttı" dediği Hûd suresinin dosdoğru olma buyruğu: **"Şu halde, emrolunduğun gibi dosdoğru ol ve sana uyanlara da söyle öyle olsunlar."** (11/112)

"Sana vahyedilene uy" (10/109) (6/106) âyetleriyle, buyruğa uygun yaşaması emrolunur.

"Onların sözlerine karşı diren ve onlardan güzel bir biçimde uzaklaş." (73/10)

"Diren ve sabret" (74/7) âyetleriyle dayanıklı ve sabırlı olması istenir.

TANRI İLE İLİŞKİLERİ

"O'na kulluk et ve sadece O'na dayan" (11/123) buyrulur. O'nu yüceltmesi istenir: **"Yücelt Rabbin'in yüceler yücesi olan sınırsız şanını"** (87/1) O'nu yüceltmenin içselleştirilmesi, buyruklarını benimseyip uygulayarak yaşamaktır.

Peygambere, her türlü tehlikeye karşı O'na sığınması öğütlenir: **"Eğer sana şeytandan bir ayartma dürtüsü gelirse, hemen Allah'a sığın."** (7/200)

Uykuyu ibadet için bölmesi buyrulur ve bu sadece peygambere özgüdür, "Teheccüt" namazı olarak isimlendirilir ki, "sakin olmak, her şeyi bırakmak" anlamına gelir: **"Ve gecenin bir vaktinde kalkıp, gönüllüce armağan ettiğin bir eylem olarak namaz kıl ki,**

böylece Rabbin seni belki övgüye lâyık bir konuma yükseltir." (17/79)

Günahlarından dolayı bağışlanmak dilemesi bildirilir: *"Sen ey peygamber, Allah'a karşı sorumluluğunun bilincinde ol; kâfirlerin ve ikiyüzlülerin (söz ve tavırlarına) takılma."* (33/1) Bu aynı zamanda "gündemi onların belirlemesine izin verme" anlamındadır.

ÇEVRE İLE İLŞKİLERİNE DAİR

Yapılması ve sakınılması gerekenleri bildir buyruğu: "Sen insanın yaratılışına uyan yolu tut, iyi olanı emret ve insan doğasına yabancılaşanlarla ilişkisini kes." En yakınlarından başlayarak, kendisine öğretilenleri ailesine de öğretmesi bildirilir: *"Ailene namazı emret ve sen de bunun üzerinde sıkı sıkıya dur."* (20/32)

Kendine karşı kusur işleyenleri affetme emri verilir. Uhud Savaşında peygamberin talimatlarına uymayıp, savaşın kaybedilmesine sebep olanlar için bile: *"Şu halde onları affet, affedilmeleri için de dua et ve toplumsal her işte onlara danışmaya devam et."* (3/159)

İnananları yüreklendirmesi istenir: *"Sen ey peygamber, savaşta ölüm korkusunu yenmeleri için, inananları yüreklendir. Eğer sizden dirençli yirmi kişi olursa, bunlar ikiyüz kişiyi alt eder. Yok, eğer sizden yüz kişi olursa,*

inkârda direnen bin kişiyi alt eder. Çünkü onlar derin kavrayıştan yoksun bir yığındırlar." (8/65)

Peygamberden, doğruları hatırlatarak uyarmaları ve buyruğa uyanlara müjde vermeleri istenir. Çünkü insanın eğitiminde her ikisi de gereklidir. İnsanlarla en güzel biçimde tartışması bildirilir: *"Onlarla en güzel yöntemlerle tartış."* (16/15)

İşte gerçek Muhammed'in üstün ahlâkı, bu tanrısal bildirimlerin ışığında şekillenir. İnsana en etkin ve yetkin örnek olarak gösterilir. Şiraz'lı Sadi der ki: "Bir avuç toprak aldım. Gül kokuyordu. Sordum ona: "Bu senin aslı kokun değildir. Sen bu kokuyu nerden aldın?" Toprak dedi ki: "Ben bir gül ağacının altındaki toprağım. Gülün kokusu bana sindi. İşte ben bunun için gül kokuyorum." Gülyüzlülerin etraflarına saçtığı gül kokusu, onlardaki güzel ahlâkın dokusudur. Fuzuli, peygamberi övdüğü "su kasidesi"nde, bahçıvan boşuna zahmet etmesin, bin gül bahçesini sulasa bile Muhammed gibi gülün açmayacağını belirterek şöyle der:

"Suya versin bağıban (bahçıvan) gülzarı (gül bahçesi) zahmet çekmesin Bir gül açmaz yüzün tek verse bin gülzare su."

Ne var ki, parmak izi misali, bu kendine özgü biriciklik sadece Muhammed'e mahsus değil, O'nun sevgisinden varettiği her birey için geçerlidir...

Öfke Baldan Tatlı mı?

Nihal Gürsoy

NEDEN ÖFKELENİRİZ?

Genel olarak öfke, bireyin bir engellenme duygusuyla karşı karşıya kalması, herhangi bir saldırıya maruz olması, incinmesi, yoksun bırakılması ya da kendisine yönelik bir tehdit algılaması durumunda hissettiği savunma duygusundan kaynaklanan tepkidir. Hepimizin yaşadığı olumsuz olaylar karşısında hissedebileceği bu duygu son derece doğal olmakla birlikte kontrol edilmesi ve eğitilmesi gereken bir durumdur.

Öfke, insan doğasında mevcut olup kendisini savunmasını, tehlikeli durumlara mücadele etmesini, gerekirse karşı koyup savaşmasını tetikleyici bir duygudur. Ancak günümüzde insanlar bedensel olarak savaşmayı gerektirmeyecek koşullarda yaşamalarına rağmen bir konuda egemen olmak ya da kötü bir duruma düşmeden durumu kontrol altına almak adına öfkelenmeye devam ediyorlar.

Günlük yaşamımızda çoğu zaman ağır sonuçlarıyla yüz yüze geldiğimiz öfke,

insanın nefisini kontrol edebilme özelliği kazanmasıyla beraber, kendimiz ve karşımızdakiler için bir tehdit unsuru olmaktan çıkar, ilişkiler gereksiz yorgunluklardan ve iletişim zorluklarından ancak öfke kontrolü ile kurtulurlar. Öfke duygusu genellikle aşağıdaki koşulların ortaya çıkmasıyla oluşan bir durumdur:

Saygısızlık: Kişinin duygu, düşünce ve inançlarına saygısızlık edilmesi öfke duygusuna kapılmasına neden olabilir.

Tehdit Algısı: Kişinin kendisi için değerli olan ilişkiler, maddi olanaklar, yaşam tarzı ya da biçimi gibi özel alanlarda tehlike içeren bir kişi veya durumun varlığı karşısında öfke duygusuna kapılması söz konusu olabilir.

Başkalarının Öfkesi, Saldırganlığı: Başkalarının öfke patlamaları, tavırlarındaki kötü tutum, saldırganca sözler ve davranış eğilimleri de bir savunma ya da karşı saldırı tepkisi olarak öfkeye neden olabilir.

Yaşamsal Değişiklikler: Bir ilişkinin bitmesi, aile ve yakınlardan birinin ya da bir kaçının kaybı, evden ayrılmak durumunda olmak, yer değiştirmek - yeni bir ortama adapte olmak, ekonomik sıkıntılar, ruhsal ve bedensel sorunlar öfke duygusunun ortaya çıkmasına neden olabilir.

Haksızlığa Uğramak: Bu duygu da öfkenin ortaya çıkmasına neden olabilir. Emeğinizin karşılığını alamamak, haklı olduğunuz bir konuda güçten yana tavır alınması, peşin hükümle

etiketlendirilmek, bir sorununuz karşısında yardımcı olabilecek kimselerin vurdumduymazlığı vs. Başka örneklerden de söz edilebilir, ancak temel olarak yazdığımız hususlar öfke duygusunun ortaya çıkmasına zemin hazırlamaktadırlar.

ÖFKE BELİRTİLERİ

Öfke durumunda kişi genellikle yüksek sesle ve gergin bir biçimde konuşur. Tartışmacı, saldırgan ve hata arayıcı, suçlayıcı biçimde davranır. Kalp atışları hızlanır, ellerde veya diğer uzuvlarda terleme, sıkça nefes alma, sinirlilik, abartılı duygular öfkenin göstergeleridir. Bedeni ve ruhu yoran bu olumsuz duygunun bir davranış biçimi olarak hayatımıza yerleşmesi pek çok ruhsal ve bedensel hastalığa davetiye çıkarır.

"Öfke, aklın ateşini söndüren büyük bir rüzgârdır." diyen Andre Gide, öfke esnasında aklın ve mantığın devre dışı kaldığını, öfkenin kişiyi teslim aldığını çok güzel bir şekilde ifade etmiştir. Nitekim, güçlü öfke nöbetlerinden sonra yaptıklarına ve söylediklerine kendileri bile şaşırın insanlar vardır.

Öfke duygusunun varlığı doğal olmakla birlikte nasıl yaşandığı ve nasıl ifade edildiği çok önemlidir. Öfke, kişide stres, sağlık problemleri, ilişkilerde kopmalar veya ruhsal sorunlar yaratıyorsa bireyin yardıma ihtiyacı var demektir. Kişi kendi kendisine yardım edemeyecek durumda ise özellikle henüz öfkesini kabul edecek ve yönlendirebilecek şekilde davranamıyorsa, öfke kontrolünü sağlaması

bakımından bir uzmandan yardım alması gerekebilir.

Temelinde kızgınlık duygusu barındıran öfke, doğru bir biçimde ve zararsızca boşaltılamaz, ifade bulmazsa kin, düşmanlık, nefret gibi daha derin sorunların ortaya çıkmasına neden olabilir. Kişi, öfkelenildiği kişiye karşı yanlı ve önyargılı düşmanca bir tutum sergileyebilir ki, bu durumda ilişkiler kopma noktasına gelmiş demektir. Bu bazen en yakınlarımız, aile bireyleri, çalışma arkadaşları, eş ya da komşumuz olabilir. Öfkelerine mağlup olmuş insanların işledikleri suçlara ve yaşadıkları pişmanlıklara hepimiz pek çok kez şahit olmuşuzdur. "Bir anlık öfkeyle işledim cinayeti!" şeklindeki itiraflar basın - yayın organlarında sıkça yer alır. Oysa bu bir anlık öfkeye yenik düşmenin altında ihmal edilmiş, önemsenmemiş, düzeltilmeye çalışılmamış uzun süreli davranış bozuklukları yatmaktadır. Kişinin kendisine ve karşısındakine çok büyük zararlar verebileceği bir duygu olan öfke, değişik biçimlerde tezahür edebilir.

ÖFKE BİÇİMLERİ

İçe Yöneltilmiş Öfke: Davranışları ve tepkileri baskı altına alınmış kişilerde sıkça rastlanan bir öfke biçimidir. Kişi, çoğunlukla öfkeli olduğunu kabul etmez. Surat asarak, küserek ve karşısındakinin taleplerini görmezden gelerek, edilgen bir şekilde umursamaz tavırlar takınır. Bu durumda sağlıklı bir iletişimden söz edilemez ve kişiler giderek birbirlerinden uzaklaşırlar.

Öfkenin Dışa Yöneltilmesi: Sözel ve davranışsal tepkilerle ve bazen de saldırgan bir tutumla dışa vurulan öfkedir. Kontrolsüzce ve patlamalar halinde olduğunda şiddete dönüşebilir.

Kontrol edilmesi zor duygulardan biri olan öfkenin, ani ve yüksek bir biçimde ortaya çıkması zorunlu değildir. Ancak, kişiler öfkelendiklerinde ne kadar öfkeli olduklarını belirtmek adına özel bir çabaya girmekten kendilerini alamazlar. Sanki ne kadar kızdıkları anlaşılırsa, karşısındaki kişi bir daha o hatayı yapmayacakmış gibi bir yanılığa girerler. Bu hem bir cesaret hem de güç gösterisine dönüşebilir. Oysa gerçek eğitim ve değişimin yolu ancak sevgi, hoşgörü ve toleranstan geçmektedir. Ne yazık ki, bu bilgi ve eğitimden yoksunluk toplumda tarifsiz sıkıntılara ve acılara neden olmaktadır.

Önemli olan, istenilen davranış değişikliğini veya herhangi rahatsız edici bir durumu düzeltmek olmalıdır. "Öfkemi amacıma ulaşmayı engellemeyecek şekilde nasıl ifade edebilirim?" düşüncesi, öfke kontrolü açısından atılması gereken ilk adımlardan biridir. Giderek bu duyguya hâkim olmak, onu yönetebilmek ve yerine başka davranış biçimlerini benimsemeyi tercih etmek gerekmektedir.

Bazı insanlar, hemen her durumda öfkelenerek bunu dışarıya yansıtmak için bahaneler bulmakta mahirdirler. Sevmek için değil de kızmak ve darılmak için sebep arıyor gibidirler. Bu tip insanlar çevreleri tarafından sayılıp sevilmedik-

lerinden giderek yalnızlaşırlar. Hangi durumlarda, neye sinirleneceğini bilemediğiniz bir kişiden ister istemez uzaklaşırsınız.

Sürekli eleştiren ve öfkelenen birinin sözleri gerçek değerini yitirir. İnsanlar onun bu genel tavrı karşısında söylediklerini ciddiye almayarak ya da başka savunular geliştirerek davranabilirler.

ÖFKE İLE NASIL BAŞ EDİLİR?

Bizi öfkelenen durumlarda patlamak asla çözüm getirmez. Aksine sorunların daha da büyümesine neden olur. Öncelikle, öfkemizin kaynağını bulmak gerekir. "Neden öfkeliyim? Neye veya kime öfkeliyim?" sorularını kendimize samimiyetle sormalıyız. Çünkü çoğu zaman öfkemizi yansıttığımız kişinin veya durumun öfkemizle ilgisi olmayabilir.

Bu sorunun cevabını kendimize gerçekten verebilmemiz için kendimizi iyi tanıyabilmek ve davranışlarımız üzerinde düşünmek gereklidir. Ancak bu şekilde kendimize ve içinde bulunduğumuz olaya sağlıklı ve objektif bir bakış açısı getirebiliriz.

Durumu tam olarak değerlendirmek, haklarımızın ve sorumluluklarımızın farkına varmak anlayış ve sevgiden ayrılmadan yapabileceklerimizi tespit etmek önemlidir. Çözüm odaklı düşünmek, sakin ve yapıcı bir biçimde davranmak kendimizi çok daha iyi bir biçimde ifade etmemizi sağlar.

Alaycı, yaralayıcı ya da kırıcı sözler ilişkilerde geri dönüşsüz noktalara gelmesine yol açabilir. Yüksek sesle ve hattâ şiddet içeren mesajlar çoğu zaman tehdit gibi algılanır. Bunun yerine anlaşma ve uzlaşma dili kullanılmalı, kendimizi ifade ettiğimiz kadar karşımızdakini de anlamaya çalışarak dinlemek, onun da kendisini tam olarak ifade etmesini sağlamak, olaya açıklık getirecek sorular sormak gerekir. Niyetimizin olayı ya da durumu her iki taraf adına da en iyi ve yararlı biçimde çözmek olduğu açıklıkla anlaşılmalıdır.

Yazar Ambrose Bierce; "Öfkeliyken konuş, göreceksin pişman olacağın en güzel konuşmayı yapacaksın." diyerek, öfke esnasında değil de üzerinden biraz zaman geçip olayı daha sağlıklı düşünebildiğimizde aklın ve gönlün ışığında uygun bir dille çözümlemenin sağlıklı olacağına dikkat çekmiştir.

Kendi yorumumuzun en doğrusu olduğunu düşünmek bize her zaman hata yaptırabilir. Bu nedenle dostluğuna ve görüşüne güvendiğimiz kişilerden yorum almak bazen olaya çok farklı bir açıdan yaklaşabilmemizi sağlayabilir. Ancak bu konuda yardım aldığımız kişinin ağzının sıklığı ve bizim niyetimiz ve anlatma sebebimiz çok önem taşır. Olay dedikodu boyutuna ulaşırsa mesele daha kötü bir şekle dönüşebilir.

Kişileri sınıflandırmak, önyargılı ve peşin hükümlü davranmak çözümden uzaklaşmaktır. Ayrıca gerçek sevgi içinde olmak, hoşgörü ve bağışlamayı gerektirir.

Kendimizin ve karşımızdakinin olay karşısında ne hissettiğini anlamak ve ifade edebilmek, gerektiğinde hak verebilmek özür dileyebilmek çok önemlidir. Genel ifadeler kullanmakta bazen durumu açıklamayabilir. Mümkün olduğunca durumu çerçeveselendirmek, karşımızdakinin neyi ifade ettiğimizi tam olarak algılamasını sağlamak bakımından önemlidir.

Nelerin değişmesini beklediğinizi açıkça anlatın ve ona zaman tanıyın. Unutulmaması gereken en önemli hususlardan biri de yerleşmiş ve huy haline gelmiş bazı alışkanlıkların bir günden ötekine hemen değişmesinin imkânsız olduğudur. Böyle köklü bir davranış değişikliği için öncelikle kişinin bunu istemesi, çaba göstermesi ve inanması gerekmektedir.

Ancak, olumsuzluklardan ziyade çözümlerden söz ederek ve sevgi ve anlayışla davranarak öfkeli kişiye yardım edebilirsiniz. Tartışmadan her iki tarafın da kazançlı çıkması önemsenmelidir. Birini ezmek ya da küçük duruma düşürmek hedeflendiğinde olay istenmeyen boyutlara ulaşabilir.

"Ya hep, ya hiç", "asla, hiçbir zaman" gibi esnek olmayan, katı tutum ve anlayışların, korkuların ve sevgisizliklerin öfkenin köklerini beslediği gerçeğini asla gözardı etmeden, güven vererek, sevgi ve anlayış göstererek incelikle davranmak yarayı içeriden kurutacaktır. Olayları büyütmemek, detaylarda boğulmamak, gerektiğinde mizahı kullanmak da çoğu zaman çözümü kendiliğinden sağlayacaktır.

tır. Diyelim ki öfkemizi kontrol edemeyecek bir duruma geldiğimizde birden tepkilerimizin aşırılığının farkına vardık. Böyle bir durumda, "zararın neresinden dönülse kârdır" anlayışıyla hareket ederek, tepkilerimizi hemen durdurmalı tutarlılık adına davranışımızı sürdürmeye devam etmemeliyiz. Sakinleşmeyi hedefleyerek, derin ve ağır nefesler almaya başlamalı, dikkatimizi olay veya kişiden uzaklaştırarak çevremizdeki farklı şeylere odaklanmaya çalışmalıyız. Eğer, dışarı çıkma veya yürüme olanağımız varsa bunu değerlendirmeliyiz. Hayal gücümüzü kullanmak, bizi rahatlatan bir imgeyi düşünmek de fayda sağlayacaktır. Bu ve benzeri yöntemlerle ilk birkaç dakikada sakinleşmeyi başarabildiysek;

1. Neden korktuğumuzu düşünmek,
2. Bizi tetikleyen şeylerin farkına varmak,
3. Durumumuzu ve tavrımızı yeniden belirlemek,
4. Olayı tekrar değerlendirmek,
5. Verebileceğimiz alternatif yanıtları gözden geçirmek,

Çok daha sağlıklı bir biçimde meseleye yaklaşmamızı sağlayacak, olayı bilincimizde yeniden yapılandırmamızı sağlayacaktır. Şüphesiz, insanın haklı olduğunda hakkını araması doğaldır. Ancak, hak aramanın da çeşitli yolları ve ifade biçimleri vardır.

Kendimizi haklı görüvermek kolaydır. Karşımızdakinin hakkını, haklı olabileceğini düşünmek ise öfkenin önüne yıkılmaz bir bariyer kurmaktır.

Monsanto ve GDO'ya Karşı Duran İlk Lider: Hugo Chavez

Ayşe Bereket

Venezuela Başkanı Hugo Chavez, ülkesinde çok sevilmesi, emperyalizm karşıtlığıyla ve çok renkli kişiliğiyle, kuşkusuz nevi şahsına münhasır biri olarak hatırlanacak. Belki daha az bilinen bir yönü ise Monsanto ve GDO'lu tohumlara hayır diyen ilk lider olması.

2 004 yılında, 60 milyondan fazla çiftçiyi temsil eden bir uluslararası çiftçi kuruluşu La Via Campesina Chavez Yönetimi'nin Monsanto ile anlaşma imzaladığını öğrenince, yönetimi Monsanto ve Cargill'in Venezuela'da

transjenik soya üretimi yapmanın yollarını aradıklarına dair uyarır.

Bunun üzerine Nisan 2004'te Chavez, "bu proje bitti" der, Venezuela topraklarında GDO'lu tarım yapılmasını yasakladığını açıklar. Böylece Başkan

Chavez, Monsanto'nun 2.000 kilometre karelik bir alanda GDO'lu soya üretme planlarına da engel olmuş olur. Chavez, bu kararını Venezuela Anayasası'nda yer alan Gıda Egemenliği ve Güvenliği maddelerine aykırı olduğu için aldığını belirtir. Chavez, bu tarım alanlarının Monsanto'nun GDO'lu soyası yerine yerel bir bitki olan yuka üretimi için kullanılacağını ve dünya çiftçilerinin yararlanabileceği ve yerel tohumların korunacağı büyük bir tohum bankasının kurulacağını açıklayarak büyük bir adım atar.

Günümüzde Güney Amerika'daki soya üretimi gerçek bir çevre felaketi olarak nitelendiriliyor. Yüksek protein içerikli soya fasulyesinin yaklaşık %80'ini hayvan yemi olarak kullanılmakta. 2010 verilerine göre, dünya soya üretiminde %33 ile birinci sıradaki ABD'yi, %27 ile Brezilya ve 21% ile Arjantin takip ediyor. Dünya soya üretiminin %77'i GDO'lu soya. Arjantin, Brezilya, Paraguay, Uruguay, Şili ve Bolivya'da soya üretimini sadece GDO'lu soyadan oluşmakta ve büyük kısmı ithal amaçlı.

"Yeşil Altın" olarak görülen GDO'lu soya üretiminin, bir de genel olarak monokültür olarak uygulandığını da unutmuyarak, bu ülkelerde yol açtığı çevre felaketlerini genel başlıklar altında toplayabiliriz:

* İklim değişikliği, ısı artışı, su havzalarının kaybolması ve sera gazı emisyonu

- * Biyoçeşitliliğin azalması
- * Ormanların yok edilmesi
- * Aşırı pestisit ve herbisit kullanımına bağlı olarak toprak, su, insanlar ve vahşi tabiatın zehirlenmesi
- * GDO'lu tarımın yayılması
- * Toprak mülkiyetinin çiftçiden kurumsal şirketlere geçmesi
- * Gıda egemenliğinin yitirilmesi
- * Açlık oranında artış yaşanırken, kurumsal karlılığın da artması
- * Yerel halkın taşınmak zorunda kalması.

BAZI ÇARPICI ÖRNEKLER:

* Brezilya'da, Amazon bölgesinde 1,2 milyon hektardan daha büyük bir alan soya üretimi için yok edildi (2010 verileri). 2007'de GRAIN yayınladığı bir bildiri de önümüzdeki 10 yıl içinde soyanın Amazon Havzası'nın çoğunu ele geçireceğine ve işler bu hızla giderse tropik ormanın kuruyarak bir bozkıra dönüşebileceğine ve Brezilya'nın önlem alması gerektiğine dair uyardı. Bunun sadece Brezilya'yı değil, tüm dünyayı ilgilendirmesinin nedeni ise Amazon Ormanı'nın devasa bir biyokütle olarak küresel iklimi düzenlemede oynadığı rol. Amazon Ormanı'nın yok olması, kendi başına atmosfere 90 milyar ton karbon salınmasına yol açarak küresel ısınma %50'lik bir ivme kazandırmaya yeterli.

* Paraguay'da Atlantik Yağmur Ormanı'nın tahminen %90'ının ekim alanı için yok edildi, binlerce bitki çeşidi, yüzlerce ender kuş ve jaguar

gibi nesli tükenmekte olan hayvanlarla birlikte. (2011 verileri)

* Arjantin'de soya üretimine ayrılan 18 milyon hektarlık alan, ülkenin tarım alanının %50'sinden fazlasına tekabül ediyor.(2010 verileri)

2012'de Peru GDO'lu gıda ithaline, üretimine ve kullanımına 10 yıllık bir yasak getirdi. Aynı yıl, Meksika ise kendi mısır türlerini korumak için GDO'lu mısır ekimini yasakladı. Ancak bu iki iyi haber haricinde, bu bölge GDO'nun insan sağlığı ve doğa üzerindeki tüm tehlikelerine açık. Venezuela'nın bu kadar erken bir tarihte GDO'ya hayır demesinin değeri bugün daha net olarak görünüyor.

Kaynaklar:

<http://venezuelanalysis.com/news/474>

http://www.gmwatch.eu/index.php?option=com_content&view=article&id=12598:gm-soy-increases-poverty-threatens-health-in-south-america-farmer-advocates

<http://www.wakingtimes.com/2012/08/23/the-killing-fields/>

Monsanto: Dünyanın birçok ülkesinde faaliyet gösteren, asıl işi genetiği değiştirilmiş ürünlerin ekimi ve satımı olan şirket. On binlerce çalışanı var ve borsa hisseleri değerli. Özellikle Güney Amerika tarım piyasasında etkili. Genel müdürlüğü ise ABD'de bulunuyor.

Venezuela Gıda Devrimi

Haber: Nick Dearden

Çeviren: Yaren Köse

Venezuela'nın ilerici Ulusal Meclisi, dağılmasından birkaç gün önce, gerçek anlamda demokratik bir gıda sisteminin temellerini oluşturacak bir yasayı geçirdi. Ülke, genetiği değiştirilmiş tohumları yasaklamakla kalmadı, aynı zamanda tohumların özelleştirilmesini ve yerel bilginin şirketlere satılmamasını sağlayacak demokratik sistemi de kurdu. Başkan Maduro öneriyi yasalaştıran imzayı, yeni yıldan, yani Maduro karşıtı yeni meclis göreve başlamadan hemen önce attı.

Hugo Chavez'den beri Venezuela, tarım şirketlerine GDO da dahil olmak üzere hep karşı çıktı. 2004'te 2000 km kare'lik Monsanto mısırını durdurmaları meşhur bir hareketti. Chavez'in ülke için resmi stratejisi 'insanlar ve doğa arasında uyumlu bir ilişkiye dayanan eko-sosyalist bir üretim modeli' yaratmaktan bahsediyor. Amaç, açıkça, gıda egemenliği gıda üretiminin demokratik kontrolü idi.

Ancak bu, tarım şirketlerinin ülkede yer edinmeye çalışmasını engelleyemedi. Tüm dünyada hayatın aracını, tohumları, tekeli altına almak isteyen büyük tarım şirketlerine karşı mücadele

yürütülüyor. Afrika'da, Latin Amerika'da, Asya'da ve hattâ Avrupa'da. Tarım şirketleri geleneksel bilgi ve kaynakları kolayca alabilmek, patentlemek ve tekel haklarından kâr elde edebilmek için yeni ve güçlü fikri mülkiyet yasaları için uğraşıyorlar.

Tarım şirketleri, yasa yapıcılarını GDO'lu tohumlar sayesinde ülkenin karşı karşıya olduğu gıda kıtlığının biteceğine inandırmaya çalışarak lobi yapıyor. Ancak Venezuela'nın, uluslararası köylü ağı La Via Campesina'nın da üyesi olan güçlü köylü hareketi mücadeleyi bırakmadı. 2013'te GDO'ya arka kapıyı açacak olan öneriyi alt ettiler ve gerçekten ilerici bir tohum yasası oluşturmak için bakanları, kampanya yürütücülerini, köylüleri ve yerli grupları içeren iki yıllık demokratik süreci başlattılar.

Sonuç, Noel'den hemen önce geçen yasa oldu. Agroekolojik üretim yöntemlerini, yani kimyasallardan, böcek ilağlarından ve tek tip üretimden (monokültürden) uzak duran, doğa ile birlikte çalışan bir tarım biçimini destekliyor. Ülkeyi uluslararası gıda pazarından bağımsız hale getirmeyi amaçlıyor. Tohumların özelleştirilmesini yasadışı kılarken orta ve küçük ölçekli tarımı ve biyoçeşitliliği destekliyor. 8. Madde, dayanışma ruhu ile tohumların serbest takasını destekliyor ve tohumun fikri ya da patentli mülke çevrilmesine ya da herhangi özelleştirme biçimine karşı duruyor.

Venezuela'nın adımı çok etkileyici, çünkü ülke, derin dış pazara bağımlılık ile içeriden ve dışardan istikrarı bozma çabaları nedeniyle halen gıda kıtlığı yaşamakta. Bir yorumcunun belirttiği gibi, "Venezuelalılar gıda üretimini arttıracak kolay çözüm vaatlerine aldanmıyorlar." Gıda egemenliği yoğun tarım yöntemlerine kıyasla çok daha fazla üretebilir, özellikle de uzun dönemde.

Ancak etkileyici olmasının diğer nedeni karar alma sürecinin Venezuela toplumunun derinlerine uzanmış olması. Sıradan insanlar tohumların düzenlenmesinde sürekli bir role sahip. Gücü dağıtmak amacıyla, uzun dönem gıda politikalarını düzenleyecek politikacılar ve yöneticilerle buluşacak bir Halk Konseyi kuruldu. Nihayetinde Venezuela gıda egemenliği hayalini gerçeğe dönüştürmenin yolunun ekonomik demokrasiden geçtiğinin farkına vardı.

Tarım şirketleri ile mücadele eden tüm ülkeler için, Venezuela bir umut meşalesi yaktı.

Agroekoloji: Sürdürülebilir tarım ve gıda sistemlerini inceleyen bilim dalı. Çevreye zarar vermeyen tarım tekniklerinin ve sistemlerinin araştırılması.

Türk Mitolojisinden Sayfalar

Nelda İnan

Mitolojik anlatımlarda hayvanların kanatlı, kanatsız, kutsal hayvanlar olarak ayrıldıklarını, bazılarının kanatları olmadığı halde kanatlar takılmış olduklarını görürüz. Kanatlı atlar, boğalar ve aslanlar gibi...

Türk Mitolojisinde de gökten, topraktan, sudan ve cennetten (kartal bunlardan birisidir) gelmiş hayvanlardan bahis edilir.

Türk inancında hayvanlar son derece önemli ve ayrıcalıklı idi. İnsan soyunun hayvanlardan geldiğine inanılırdı.

Onlar bir nevi ana-baba sayılırdı. Hayvanlar kutsaldı, kahramandı, kur-tarıcıydı ve besleyiciydi. Kanatsızlar arasında kurt, at, boğa, koyun, keçi, ayı, geyik, deve, köpek, tilki, domuz, aslan, kaplan ve yılan önemliydi. Kanatlılar arasında ise aşağıda daha ayrıntılı bir şekilde görebileceğimiz gibi: Tuğrul (Hint Mitolojisindeki ismiyle Zümrüd-ü Anka/Simurg da denilen büyük bir kuştur), Kaz, Hüma, Kaknus, Anka, Kartal, Alp Kara Kuş, Akbaba, Kuğu, Güvercin, Turna, Karga, Kuzgun, Horoz, Sungur vardı.

Bu hayvanların bazılarının onlarla ilgili bulunan çizimlerde (örneğin geyik, at gibi) benekli, çizgili alacalı ve lekeli tasvir edildikleri görülmüştür ki bu onların özellikle kutlu ve göksel olduklarını göstermektedir.

Evrenle uyum içinde yaşayarak huzurlu yaşayabileceklerine ve soylarını sürdürebileceklerine inanan Türkler hayvanlara evrenin insan tarafından bilinmeyen sırlarını bilen, üstün yeteneklere sahip canlıları gözıyla bakmışlardır. Hayvanların sahip oldukları güçlü sezgiler ve hayatta kalma yetenekleri onları etkilemiştir. Hayvanları yüceltmişlerdir. Onlara hem günlük yaşamlarında hem de törenlerinde yer vermişlerdir. Hayvanların doğanın görüngelerini insandan önce hissetme, daha iyi kavrama ve yön bulma yetenekleri var. Yaratılış mitlerinde hayvanlara bu nedenle hayran-

lık ve saygı vardır. Ayrı bir yer verme vardır. Çünkü onlar yaratılışa yardım etmiş dostlardır.

Hayvanlara atfedilen bu kutsallık - ayrıcalık Türklerin takvimlerine ve astrolojilerine de yansımıştır. Türk Takvimi 12 hayvanlıdır. Her yıla bir hayvan ismi verilmiştir. Bu 12 yıl böyle devam ettikten sonra, 13.de yeniden birinci hayvana dönülür. Kaşgarlı Mahmut Divan-ı Lügat-i Türk'de Türk hakanlarından birisinin yıllara düzen verme arzusundan bahis ettikten sonra, hakanın bulduğu çözümü anlatır. Buna göre hayvanlar suya salınmış. İlk sıçan geçmiş böylece birinci yılın ismi Sıçan Yılı olmuş. Daha sonra Öküz, Pars, Tavşan, Ejder/balık, Yılan, At, Koyun, Maymun, Horoz, Köpek ve Domuz geçmişler.

Kuşlar

Türkler tüm bunlarla birlikte bazı hayvanlara daha fazla kutsallık atfetmişlerdir.. Ama genel olarak kuşlar çok önemli bir yer tutmaktadır. Kuşlar mitolojik anlatımlarda ruhun simgesi olarak görülmüşlerdir. Çünkü ruh doğumdan önce ruh kuş şeklindedir. Gökten iner, ölümle birlikte yine göğe uçar. Eski Türk yazıtlarında "ölmek" fiili yerine zaten "uçmak" kullanılmıştır. Kuşların yaratılış mitlerinde bizzat yaratıcının yardımcılarını ve yaratıcının görüntüsü olduklarını görürüz. Örneğin Altay Yaratılış mitinde Kara Kaz simgesi geçer ve şöyle anlatılır: "Evvelce ancak su vardı. Yer, Gök, Ay ve Güneş yoktu. Tanrı ile

bir kişi vardı. Bunlar Kara Kaz şekline girip su üzerinde uçuyorlardı. Kaz sembolü Şaman geleneklerinde hâlâ kullanılmaktadır. (Alman Mitolojisinde de en büyük tanrı olarak gösterilen Odin'in omuzlarında Hugün ve Munin isimli, "fikri" ve "hafıza"yı temsil eden iki karga bulunduğunu görürüz:)

Tufandan sonra suların çekilip çekilmediğini anlamak için de güvercin, kırlangıç ve karganın yollandığını biliriz. İlk kanatlı hayvan kuğudur. Kara Han Yani Büyük Tanrı kuğuyu suya yollamış, o da suya dalmış, sonra çıktığında gagasına bulaşan çamuru suların üzerine üflediğinde karalar meydana gelmiştir.

Kuşlar Tanrı'nın elçisi olarak da görülmüştür. Altay ve Kuzey Türk destanları hayli mitolojik olup, kuşların gaipten haber vermeleri ve olacak olan olayları söylemeleri konu edilir. Özellikle de Orta Asya Destanlarında: Ak üzerine göklü diye diye tanıtılan

(Aklığına Köklü Köğürçün)
Güvercinlerin önemli yeri vardır.

Bütün milletlerin mitolojisinde olağanüstü ve büyük bir kuş bulunmaktadır. O, ulaşılmaz güç bir idealdir. Anka kuşu da hepimizin mitolojik anlatımlardan ve masallarda hatırladığı bir kuştur. Tüyü güzeldir. Uzun boyundur. Boynunda halka halinde tüyler ve üstünde 30 çeşit kuşun rengi bulunur. Çok yükseklerde uçar. Kaf Dağının tepesinde yatar. Âbı-hayattan içtiği için 500 yıl yaşar. Hz. Süleyman'ın divanına devam etmiş ender kuşlardandır. Hattâ ona (birisi insan diğeri kuş olan) 2 başlı kuş da denir. Anka, gücü, saf olmayı, kendini yaşarken yaratmayı, tekâmülü, erdemliliği, sadakati, zarafeti, hakkaniyeti temsil eder. O, erişilmezlik, yücelik ve olağanüstülük gibi özellikleri simgeler. Anka, birçok kültürde yer alan evrensel nitelikli mitolojik kuştur. Her kültürde Anka'ya yüklenen anlam, bunlarla ilgili inanç ve efsaneler ufak farklılıklar gösterse de, öz aynıdır.

Anka, birçok geleneğe yer almış efsanevi ve ölümsüz bir kuştur. Eski Yunan mitolojisinde "Phoenix", Arap geleneğinde "Anka", İran geleneğinde Simurg (Simorgh), Çin'de "Tanniao" ve kimi diğer geleneklerde ise "Homa" ya da "Rokh" adını alır.

Türk mitolojisindeki karşılığı ise: Tuğrul kuşu'dur. Bu kuş da efsanevi Kaf Dağı'nın üzerinde yaşar.

Yunan mitolojisine göre öldükten sonra küllerinden doğan harika bir kuştur; Taoizm'de ise ölümsüzlüğün ruhsal aydınlanmanın ve yeniden doğuşun sembolüdür. İran efsanesine göre de, bu kuş o kadar yaşlıdır ki dünyanın yıkılışına üç kez tanık olmuştur. 1700 yıl yaşadığından, ölümsüz olduğundan ve Bilgi Ağacı'nda bir yuvası olduğundan bahsedilmiştir. Sasani Persler, Anka ya da Simurg'un yere bereket bahsedeceğine ve dünya ile göğün arasındaki birliği sağlayacağına inanırlardı. Simurg'un tüylerinin bakır renginde olduğu söylenmiştir. Onun iyiliksever bir doğası olduğu ve kanatlarının bir dokunuşunun her türlü hastalık veya yarayı tedavi edeceğine inanılırdı.

Çeşitli efsanelere göre Anka, insanlar gibi düşünür ve konuşurmuş. Çok geniş bilgi ve hünere sahipmiş, kendisine başvuran hükümdar ve kahramanlara akıl hocalığı yaparmış. Tüyleriyle sıvazlayıp yaraları iyi eder, gözyaşı şifa verirmiş. Kaf dağına aşabilmek ve göğe yükselebilmek için Anka'ya binmek gerekirmiş. Dünyada her dönemde yalnız bir tane Anka kuşu olduğuna inanılmıştır.

Diğer adı Kara Kuş olan Kartal ise, eski Türklerde totem olmuş bir kuştur. Ona kuşların hakani gözüyle bakılırdı Atilla'nın soyunun ulaştığı kartalın başında taç vardı. Yakut (Türklerinin) bazı soylu boylarının kartaldan

türediğine, Türk hükümdar sülalelerinden bazılarının kartal yuvasında doğduğuna inanılırdı. Hitit heykellerinde 2-3 başlı kartallar görürüz. Yakut Türkleri kartalı hâlâ Güneşin sembolü olarak kullanırlar. Çünkü onlara göre kartal bir kanat çırpışıyla mevsimleri değiştirebilir. Türklerde "Kartal Simgesi" doğu ve batı hâkimiyetini, dünyevi ve uhrevi dünyayı ifade etmektedir. Güneş'in, Türklerin çok sevdiği kartalla simgeleşmesi, hayat-ölüm ikili karşıtlığında Güneş'in hayatı temsil ettiğini gösterir. Bu sebeptendir ki Türk düşüncesinde hükümdarlar, Güneş'e benzetilmişti: Milleti doyurmak, giydirmek ve korumak onları Güneş olarak vasıflandırmaya olanak sağlamıştı. Türk düşünce tarzının bir yansıması olan Kutadgu Bilig de, doğan Güneş hükümdarın, dolunay da vezirin simgesidir. Kutadgu Bilig'in sembolik kahramanları olan Kün-Toğdı adaleti, doğru yasayı, Ay-Toldı kutu temsil eder.

Etrüsk'ler ve Kuzey Türklerince Avrupa'ya taşınmış olan çift başlı Kartal amblemi daha sonra Roma ve Bizans İmparatorluklarına geçmiştir. Trabzon Pontus Rum devleti ile çeşitli Avrupa devletleri ve şövalyelerinin resmi arması veya bayrak motifi olarak da kullanılmıştır.

Pelasg ve Etrüsklerden sonra Avrupa'ya gelen Hunlar, Avarlar (Attila'nın ordusunun sancağı üzerinde Bozkurt ile beraber kartalın da var olduğu bilinmektedir), Bulgar Türkleri, Peçenekler, Kuman Kıpçak ve Selçuklu Türkleri ile Avrupa kavimleri ve

devletleri bu arma ile defalarca tanışmışlardır. Anadolu'da Hititler'in Alacahöyük ve Yazılıkaya'daki çift başlı kartal kabartmalarında görülen armanın Ön-Türklerden olan Proto-Hitit "Hatti"lerce getirildiğini de unutmamak gerekmektedir.

Selçuklu Türkleri ve Anadolu Türk Beylikleri bu tamgayı hem Anadolu'ya geldiklerinde bulmuşlar hem de Orta Asya'dan Ön Asya'ya gelirken bizzat Oğuz ongunlarında da taşımışlardır. Rus çarlarının da çift başlı Kartal arması kullandıklarını biliyoruz. Almanların, diğer Avrupalıların, Amerika Birleşik Devletleri'nin kartal simgesi kullanması ise, çağlar boyunca güç sembolü olarak kullanılmış bu armayı sahiplenme arzusundan kaynaklanmıştır. Mason örgütlerinde de doğu ve batıya hâkim olmayı ifade eden kartal amblemi geleneği devam ettirilmektedir. İstanbul Fener Rum Patrikhanesinin ana kapısının üstünde de çift başlı kartal yer almaktadır.

Kuş Bedenine Girme

Müslüman olan veya olmayan Türklerin bir çok masallarında kuş bedenine girip uçma, sıkça görülür. Anadolu Türk masallarının başlangıcı Ön Türklerin mitolojisine kadar gitmektedir. Kuzey Türk masallarında beden değiştirmeye silkinme denilmektedir. Bu tarz bir inanışın yeniden bedenlenmeyi çağrıştırması ilginçtir.

Yunus Emre de "etten deriye büründüm, Yunus gibi göründüm" diyerek mitolojide geçen farklı beden-

lere girme konusuna atıf yapmaktadır.

Atmaca bedenine girme, yine mitolojik anlatımlardan beslenen Türk halk edebiyatı ile düşüncesinde en çok yer alan bir motiftir. . Bu avcı kuşların Türk dilinde, çok çeşitli adları ile cinsleri vardır. Kuzey Türk masallarında yırtıcı ve avcı kuşlar yer alırlar. Yukarıda adı geçen Tuğrul Kuşu (Anka, Simgurg) da böyle büyük türde bir kuş idi.

Hacı Bektaş Veli'nin, Anadolu'ya gelirken güvercin bedenine girdiği rivayet edilir. Hacı Bektaş Veli'yi yakalayıp öldürmek isteyen Doğrul Baba'nın da benzer yetenekleri vardı. Nitekim o da atmaca bedenine girmiş ve Hacı Bektaş'ı yakalamak istemişti. Sonunda Hacı Bektaş Veli yeniden insan kılığına girerek, Doğrul Baba'yı atmaca kılığında yakalamayı başarmıştı.

Leylek bedenine girme motifi Göktürk çağında yazılmış olup Çin tarihlerinde görülmüştür. Göktürklerin ilk üç kardeş atalarından biri, leylek bedenine girmiş ve uçup gitmişti.

Çok derin olmayan kuzey Türk masallarından birinde şöyle bir örnek anlatılır: Kara kökül adlı bir yiğit, bir kuş olup, Gün Hanın perceresine konup, hanın düşünceleri ile planlarını öğrenir. Aynı masalın sonlarında: Kız, yiğit Kara Kökül'ün nasıl bir kuş bedenine girdiğini kendi babası Gün hana sorar. O da kızına şöyle der: "O kuş, Kuyaş'a (Güneş) konan bir kuştur."

Gelecek ay, konumuza kaldığımız yerden devam edeceğiz...

Ruh İle İletişim

Kryon Celsesi,
Medyum: Lee Carroll,
10 Ocak 2016, Boulder, Colorado
Çeviri: Necati Tarıman

S elâmlar sevgili varlıklar, ben Manyetik Hizmetten Kryon. Bazı insanlar hâlâ medyum kanalı ile celse yapmanın tuhaf bir şey olduğunu ve doğru olarak öğrenilmiş olanlara uygun olmadığını, hattâ ters düştüğünü söylemeye devam ediyorlar. Bu durumda ortaya cevaplanması gereken bir soru çıkmaktadır. "Doğru nedir ve gerçek nedir?"

Ben manyetik üstadım. Ben partnerimle onun tercihi sonucunda 26 yıl önce 3 boyutlu âlemden biraraya geldim. Partnerim ilk kez biraraya gelişimizi ve benim gerçek olduğuma inanmakta nasıl

zorlandığımı size birkaç kez anlatmış olabilir. İlk kez karanlıkta bir sandalyede otururken bana ve temsil ettiğim şeye inanmaktaki gönülsüzlüğünü ve bu nedenle de benden, oradaysam kendimi göstermemi talep etmiş olduğunu da anlatmış olabilir. O anda yüzü, beyni, kalbi ve epifiz bezi senkronize olmuştu ve bir işaret verilmesini istiyor ve bekliyordu. Mühendis kimliği inanmasına engel oluyordu ama yine de "bilmek" için bir ilgi olduğunu dile getiriyordu.

Bu ilgi benim onun algı alanı içine girmem için bir izin oluşturuyordu ancak

bundan sonra olanları hiç beklemiyordu. Sandalyeye oturduğunda ağlamaya başladı. İçinde duygular dalgalı deniz gibi kabardı, yanaklarından aşağı gözyaşları süzölmeye başladı ve aniden sandalyeden zıplayıp kalktı. Kızgındı ve durum hiç hoşuna gitmemişti. Bu anlatıklarımın hepsi doğruyu yansıtmaktadır. Partnerim o aşamada bunun esasında bir kontrol biçimi olduğuna karar vermişti. Duyguları hissetme arzusu göstermedi ama yine de bu oldu. Bu süreç defalarca tekrarlandı ve bunun nedeni de içindeki mühendisin, o sözde bilim insanının hiçbir şekilde açıklama bulamadığı o neden ve etki ilişkisinin farkına varmasıydı. O süreç sırasında duygu dışında kelimeler, şimdi olduğu gibi mesajlar ve herhangi bir tavsiye yoktu. Sevgili varlıklar, işte bu aşamanın sonucunda partnerimin kalbi aydınlandı ve olay ile kendi gerçek kişiliği arasında bir bağlantı gerçekleşti. Ondan sonra da beynini devre dışına çıkardı ve gönlüne baktı. Neler olduğunu iyice anlayabilmesi için yılların geçmesi gerekti ve bu aşamadan sonra hem kendisini rahat hissetmeye başladı, hem de bunları paylaşma ihtiyacı içinde olduğunu idrak edebildi.

Olay çok büyüktü. Bunu insanlara anlatırken Tanrı'nın kendisine söylenmiş olduğundan çok daha büyük olduğunu ve kendisinin içinde bulunduğu kutuya sığmasının mümkün olmadığını söylüyor. Bundan sonra "Tanrı'nın evrenin en büyük fizikçisi olduğu" gibi terimler kullanmaya başladı. Bilim hakkında ne kadar çok bilgi sahibi olunursa, Yaratıcı

hakkında o kadar daha fazla şey öğrenildiğini, aslında fizikle ruhsallık arasında bir ayrılık olmadığını ama erkek ve kadınların özgür iradeleri ile Tanrı ile aralarında bir ayrılık yaratmayı seçtiklerini söylemeye başladı.

Şimdi işte buradayız ve neyin doğru ve gerek olabileceğini inceliyoruz. Dinleyenler bunun bir mesaj olduğuna inanıyor veya inanmıyor olabilirler fakat yine de benim kim olduğumu sorguluyor ve bunu bilmek istiyorlar. Ya ben sizin bir parçanızsam? Ya size şimdiye dek söylenmiş olandan çok daha büyükseniz? Sizin sahip olduğunuz peşin hüküm uyarınca benim bir tekil varlık olmam, çok uzaklarda ve belki de tuhaf bir varlık gerekiyor. Benim resmimi çizmek isteyenler beni deri ile kaplayıp omuzlarına kanatlar yerleştiriyorlar ve bana bir isim veriyorlar. Beni bir melek olarak kabul ve tasvir ediyorlar. Beni tekil yapıyorlar çünkü insanlar nasıl tekilde benim de tekil olmam icap ettiğini düşünüyorlar ama insanlar da tekil değil. Oysa sizler tekil bir varlık, "tek bir varlık" olduğunuza göre benim de öyle olmam gerektiğini düşünüyorsunuz. Eğer ruhunuzun özünü görebilseydiniz, hep çoklukla, çokluk içinde çoklukla karşılaştırdınız çünkü Tanrı tekil değildir. Sizin Tanrı olarak adlandırdığınız varlık tekil değildir. Sizin yaratıcı kaynak olarak düşündüğünüz şey tekil değildir, tek bir şey değildir. Aslında hayırsever bir tanrısal enerji çorbası, kuantum olarak niteliği veya miktarı belirlenemeyen bir sistem için bulunan hayırsever sevgi söz

konusudur. Bu her şeyin özüdür ve esas olarak da siz busunuz. Sizler kılık değiştirerek (tebdil-i kıyafetle) dolaşırsınız ve bu yüzden de üç boyutlu âlemde tekil görüntü verirsiniz.

Sabahları kalkıp aynaya baktığınızda yansıtılan görüntü o hep bildiğiniz yüzdür. Bu bir şaka ve hattâ sınırlı boyutsal hiledir. Sizler aslında bundan çok daha büyüksünüz ama gezegendeki bu sınav, bu deneyim için görüntünün böyle olması gerekmektedir. Üç boyutlu âlemdeki bu perdenin varlığına rağmen, birçoğunuz daha büyük bir gerçeği görmeye başlamıştır. Gerçek ne kadar büyürse, o kadar hayırsever ve güzel olmaktadır. Ben şimdiye dek sizlere her zaman tebrik mahiyetinde olan sevgi dolu mesajlar verdim. Sizlere her zaman kendinizle, dünyada yapmakta olduklarınızla, bulunduğunuz yer ile, eskiden olduğunuz ve ruhsal açıdan ulaştığınız nokta ile ilgili güzel mesajlar verilmiştir.

Sizlere asla bir şey olmanızı veya bir yerde olmanızı söylemedim. Biraz önce içinde özgür iradenizle kullanabileceğiniz bazı âletler olan bir âlet kutusunun kullanımınıza sunulmuş olduğunu ve âlet kutusunu açmanız durumunda bunları görebileceğinizi söyledim. Sözü ettiğimiz âletlerin bir listesini yapmaya başlayabilirim. Bu âletleri sevgiyi hissetme, öfkede yavaş olma, insan tabiatı dediğiniz şeyin ötesine geçebilme, kendinize şifa verebilme ve dünyada beklentilerin çok ötesine geçecek şekilde uzun kalabilme yeteneği

olarak sıralayabilirim. Bunlar sizlerde baştan itibaren ve yapınız ile bir bütün oluşturacak şekilde mevcuttur.

Bu iki gün içinde bizim yıllardan beri söylemekte olduğumuz şeyleri bilim insanından bilimsel vakıalar olarak da dinlediniz. Size yıllar önce iklimin döngüsel olduğunu ve bilinen döngüler çerçevesinde ısınmanın ardından soğumanın geldiğini söylemiştik ve burada bunun bilimsel açıklamalarını dinlediniz. Biz de sizlere nedenleri izah ettik. Döngüsellığı ifade ettikten sonra doğal olarak oluşan bu durumun sizler tarafından yaratılmadığını söyledik. Burada bununla ilgili bilimsel iddiaları da dinlediniz (Burada o gün bilim insanı Gregg Braden tarafından yapılmış olan bir sunuma atıf vardır). Bunların temelinde yatan bilimin incelenmesi sadece Yaratıcı Kaynak (Tanrı) tarafından oluşturulan sistemlerin incelenmesi anlamına gelmektedir. Yaratıcı tarafından yaratılmış olan olay ve durumların her zaman bilim tarafından destekleneceğini ve bilime uygun olacağını kesin olarak söyleyebilirim.

Sözü edilen döngüler belli bir neden ve amaçla yaratılmıştır. Bu gezegenin enerjisinin, yaşamınızın, biyolojinin ve ekonominin maruz olduğu döngülerin altında yatan mantıksal muhakemenin nedeni vardır ve bu neden de bunların gezegendeki yaşam ve sağlığın yenilenebilir sistemler grubunun varlığıdır. Sizlerin bundan dolayı kendinizi bu değişimler bağlamında rahat hissedere-

siniz zira böylece sizler döngülerin kendilerini tekrarlayacak olduklarını bilir ve bu yüzden de istediğinizi yapma serbestliğine sahip olduğunuzu düşünürsünüz. Hal böyle olunca olaylar sizlerde şoka da, sürprize de neden olmaz.

Bütün bunları size söyledik ama gel gör ki, sizler şu anda bundan önce asla deneyimlememiş olduğunuz bir enerji içine girmiş durumdasınız. Dünyada oluşturulmuş olan uygarlık, yapılan seçimler temeline dayalı değişimlerin hemen eşiğinde durmaktadır fakat bu değişimlerin hemen gerçekleşmesini beklememeniz gerekir. Bununla birlikte değişimler başlamıştır. Bazılarınız için bu değişimlerin tarihi 50 yıl öncesine kadar gider. Enerji ve döngü dağılımları için gerekli olan süreler on yıllarla ölçülür. Bunların yıldırımın çakması gibi bir anda olmasını beklemek boşadır. Birçoğunuz uzun zamandan beri, bizim deyimimizle gezegensel ruhsallık uyanışı ile iç içe olmuştur. Bu esas olayın öncüsüdür, daha 50 yıl öncesinden gerçek bir potansiyel olarak mevcuttu ve şimdi artık tezahür etmektedir.

Tanrı içinizdedir. Siz Tanrısınız. Bu gerçeği size en başından itibaren söylemeye başladık ve bundan böyle de devam edeceğiz. Göklerde sizleri belli bir zamanda yargılayacak olan bir varlık olmadığını bilmek ve bunun yerine sizler tarafından yaratılmış ve sahneye konmuş olan bir sevgi senaryosunun içinde yer alıyor olmak çok güzel bir duygu değil

mi? Bu hayırsever bir süreçtir ve bundan sonra da hayırsever olmaya devam edecektir ama başka bir şey daha vardır. Bu hafta sonu sizlere öğretilmiş olan bazı şeylerin farkına varmanızı sağlayacak şekilde enerji değişmeye başlarken, perdenin diğer tarafıyla sizin aranızda gerçekleşen iletişim de metodoloji açısından değişmeye başlamıştır.

Bilinç Büyümeye Başlıyor

Bu sabah gerçekleştirdiğimiz kısa celsede 8 yaşındaki bir çocuğun annesi veya babası olarak gerekli olan davranışlar ve 19 yaşındaki bir gencin anne ve babası olarak gerekli olan davranışlarla ilgili bir örnek vermiştik. Bu örneği verdik, çünkü insanın bilincinin çocuktan ergene doğru değişme aşaması ilerledikçe, sizlerin Yaratıcı Kaynak tarafından ve çoğunlukla yaşlı ruhlar aracılığı ile verilen mesajları ve bunların nasıl iş gördüğünü anlamanızı istiyoruz. Şu aşamada her şey farklı görünmeye, hissedilmeye ve daha ileri bir aşmaya geçmeye başlamıştır. Bu bazılarını çok korkutmaktadır çünkü değişimi temsil etmektedir.

Bir Örnek ve Gözden Geçirme

Bir süre önce size Ruh ile iletişim ile ilgili olarak bazı tavsiyelerde bulunmuştuk. O zaman size Ruh ile insan arasındaki iletişimin insan ile insan arasındaki iletişime göre çok farklı bir zaman paradigması temeline dayalı olduğunu ifade etmiştik. Kuantum durumda zaman yok-

tur. Bunu tahayyül edebilmek çok zordur ama bildiğiniz zaman kavramı bizim için değil, sizin için geçerlidir. Onu siz yaratınız. Bizim zamanımız ise bir daire üzerinde hareket eder. Bu konu ile ilgili olarak kendi dünyanıza dair bir ipucu istiyorsanız, kuantum enerjisi ile yapılan araştırmalara ve zaman hakkında neler keşfedildiğine bakın. O zaman üç boyutlu bakışın çok katı ve kutu içine hapsedilmiş, dilimlere ayrılmış olduğunu ve bu nedenle de zaman faktörünün zorunlu hale geldiğini anlayacaksınız. Üç boyuttan çıktıktan sonra dördüncü, beşinci, altıncı veya yedinci boyuta değil, çok boyutluluğa girersiniz. Çok boyutlulukta herhangi bir sıralama ile numaralandırılma yoktur. Eğer illâ numaralandırmak (beş, altı, yedi, vb.) istiyorsanız, o zaman doğrusal sistemde sayıyor olursunuz ve kendinizi yine üç boyutta bulursunuz. Bu kafa karıştırıcı olabilir ama gittiğiniz yer burasıdır. "Beşinci boyut" veya "altıncı boyut" diye bir şey yoktur ama zaman ve adımlarla ilgili algılarınız yüzünden böyle ifadeler size bir şekilde yardımcı olur.

Ruh'tan Gelen Mesajlar

Çok boyutluluğu ve zaman konusunu kavrayabildiğinizde, Ruh tarafından bazılarınıza verilen mesajlar söz konusu olduğunda neden farklı düşünmek zorunda olduğunuzu daha iyi anlayabilirsiniz. Örneğin, bazıları Ruh'tan yaşamakta oldukları yere ait olmadıkları için ayrılıp orada iyi şeyler olacağı gerekçesiyle başka bir yere taşınmaları gerektiğini

söyleyen mesajlar alırlar. Bu onları heyecanlandırır, kutlama faslından sonra gereğini yaparlar ama hiçbir şey olmaz. Size pek çok kez söylediğimiz bir şey var ve bunu partnerim de öğretmektedir. "Böyle bir şeyi kim kulağınıza fısıldamış olabilir?" Ruh, olaylar üç boyutta gerçekleşmeden çok önce, size potansiyelleri söyler. Bunları derhal tezahür ettiremezsiniz çünkü bunlar sizlerin aklınızı kullanmanız ve söyleneni yapmak için doğru zamanın geldiğini hissettiğinizde gerekli adımları atmanız konusunda size rehberlik yapmak üzere söylenmiştir. Burada özgür iradenin biraz iteklenmesi söz konusudur. Eğer Ruh size yanlış anlamalara yer vermeyecek şekilde ve açıkça nereye, ne zaman ve nasıl gitmeniz gerektiğini söylese, özgür irade geçerli olmazdı. Dolayısıyla, böylesine mesajlar aldığınızda temkinli olmalı ama başka bir yere gitmenin size avantaj sağlayacağını, böyle bir potansiyelin olduğunu belirtilen güzel bir mesaj aldığınızı anlamalısınız. Böyle bir durumda hislerinize birlikte sezgisel gücünüzü ve keşfetmekte olduğunuz âletleri iyi kullanabilmek için durumu iyice incelemeniz gerektiğini anlamalısınız.

Bunlar daha önce söylemiş olduğumuz şeylerin gözden geçirilmesidir ama bunlardan daha fazlası da vardır. Her şey değişmeye ve hareket etmeye başlamıştır. İnsanlar hâlâ belli şekilde düşünmeye ve belli şekilde tepki vermeye devam etmektedir. Çünkü sizin bu zamana kadar hep yaptığınız ve bildiğiniz şey budur ama bu enerjide birçok şey artık farklıdır.

Okuma ve yazma öğrenmeye başladığınızda öğrenmenizi kolaylaştırmak amacı ile elinize bir okuma kitabı verilir. Bazılarının bunu halen hatırladığını biliyorum. Bu süreçte nöronlar arasında bağlantı sağlandıkça harfleri ve kelimeleri tanımaya ve ardından da okumaya başlarsınız. Bu toplum bilinciniz düzeyinde sizin okuma öğrenmenizi kolaylaştırmak için kullanılan bir araçtır ve şimdiye dek işe de yaramıştır. Peki, bu ilk okuma kitabı şimdi nerede? Hâlâ o kitabı yanınızda taşıyor ve ara sıra göz atıyor musunuz? Hayır, çünkü o bilgiler artık sizin zihninize yerleşti ve hücrel bilginizin ve yapınızın bir parçası oldu. Artık yazılara bakıp nasıl biraraya getiririm diye düşünmek zorunda kalmadan okuyorsunuz.

Vizyonlar, Mesajlar ve İçrek (ezoterik) Yetenekler

Şimdi aynı şeyi Ruh'un sizinle çalışma şekline uygulamaya başlamanızı istiyorum. İnancı olmayan bir kişiye onun beklentilerinin çok ötesinde olan bir şeyi nasıl gösterebiliriz? Bu kişinin gördüğü vizyon ve rüya yoluyla yapılabilir veya kişinin çok kuvvetli bir hissin etkisi altında kalması sağlanabilir. Bu yollarla da kişiye bazı şeyler gösterilmiş olur. Bu durumda o kişinin ilgisi çekilmiş olur ve o kişi özgür iradesiyle bu konu üzerinde derinlemesine düşünmeyi seçebilir veya seçmez.

Diyelim ki, bir rüya görürsünüz ve herhangi bir şeyle ilgili olarak çok güçlü his

ortaya çıkar. Bu rüyada size yeni bir şey gösterilmiştir ve bu durumda nöronlar arası bağlantı oluşmaya ve siz de hayatın kapsam ve içeriğinin size öğretilenden ve düşündüğünüzden daha geniş olduğunu anlamaya başlarsınız. Bu geçerli vizyonlar gördüğünüz anlamına gelmektedir. Böylece rüyaların ve vizyonların varlığını ve bunların size yardım amacıyla gösterildiğini anlamaya başlarsınız. Bunun size hediye edilen bir yetenek olduğunu düşünür ve kutlarsınız. "Tanrı ne kadar harika bir varlık! Bana düzenli olarak mesajlar gönderiyor." Birden mesajlar duruverir.

Böyle bir durumda insanlar ne yapar? Tek başına loş bir odaya geçip mesajların durması için Tanrı'ya neyi yanlış yaptıklarını sormaya başlarlar. Belki de bir bağlantı olduğunu ve sezgilerin güçlenmekte olmaları nedeniyle de bunlara artık ihtiyacınız kalmadığını hiç düşündünüz mü? Zaman içinde gördüğünüz pek çok vizyon ve rüyadan sonra artık kalıcı hale gelmiş olan bir bağlantı oluşturulmuş olabilir. Bu durumda bu vizyonlara gerek kalmamıştır çünkü artık sezgi üste çıkmıştır. Bu durumda belki de eskiden kullanılan ve daha "ilkel" bir yöntem olan vizyon veya rüya yerine bilgileri bu "modern" yöntemle alacaksınız. Bunun anlamı ve nedeni ne olabilir? Bu sizlerin artık mezuniyet aşamasına geldiğinizi göstermektedir. Şimdi varolan yeteneklerini kaybetmiş olduklarını düşünüp endişe edenlere sormak istiyorum. Ya sizlerin de mezuniyet dolayısıyla "modern" yöntemleri kullanmanız gerekiyorsa?

Anlaşılabileceği üzere her şey (veya hiçbir şey) görüldüğü gibi değildir. Sizleri buraya getirmiş olan şeyler ve duygularınız bunun ötesine geçmiştir. Sizler artık farklısınız ve bilgiler artık içinizedir. Şimdi artık gerçeği biliyorsunuz ve onun için de hiç beklemediğiniz şekilde mutluluktan uçma hissine (öfori) kapılacağımız bir yere gitmek için böyle basit şeylere ihtiyacınız kalmamıştır. Bunun yerine sizden sakın bir yerde oturup etrafınızda bir huzur halesi yaratma hissini, vizyon ve rüya gördüğünüzde ortaya çıkan hissi, size özen gösterildiği ve sevildiğiniz hissini, vb. bizzat üretmeniz istenmektedir ve bunu yapabilecek kapasiteniz var. Bunları kendi başınıza yapabilirsiniz çünkü siz yaratıcı kaynağın bir parçasısınız ve şu anda mezuniyet aşamasındasınız. Bunu daha açık ifade edebilir miydim? Bu bilmeniz gereken hususlardan sadece birisidir ve daha başkaları da sırada bekliyor.

Her Şey Hep Birden Olmaz

Üzerinde hiç konuşmamış olduğumuz başka şeyler de var. Sizler etrafınızdaki her şey böyle olduğu için, her şeyin her zaman doğrusal ve tekil olduğu varsayımından hareket ediyorsunuz. Daha önce uyanmış bir ruh olgusundan söz etmiştik. Sizler artık gerçekliğiniz dışında kalanlarla ilgili olarak size söylenenden daha fazlasının olduğunu biliyorsunuz, Ruhsal çekirdeğiniz ile bağlantı yaptığımızda, bu çok kişisel bir durumdur. Siz yaratıcı kaynağın bir parçasısınız. Sizler artık tetikte ve uyanıksınız, diğer

potansiyellerin ve kişisel bir Tanrı'nın inanılmaz sevgisinin farkındasınız. Artık her şeyin bir parçası olduğunuzu idrak ediyorsunuz.

Artık bitmekte olan bu hafta sonunda döngülerle ilgili derinlikli ve önemli bilgiler aldınız (Bilim insanı Gregg Braden tarafından hazır bulunanlara verilmiş olan bilgilerden söz ediliyor). Eğer dikkatinizi toplayarak dinlediyseniz, döngülerin sahip olduğunuz paradigmalara özgü olduğunu anlamışsınızdır. Bir dünya döngüsünün, kişisel ruhsal döngülerin, iklim döngülerinin, ekonomik döngülerin ve hattâ edinmiş olduğunuz yaşam tecrübeleri temeline dayalı bir kişisel döngünün varlığı açıktır ama yine de Ruh'un varlığına uyanmanız halinde her şeyin kısa sürede biraraya gelebileceği gibi bir fikir var. Bunun doğru olmadığını söylemem gerek. Sevgili varlıklar, işler böyle yürümüyor. İçrek enerjilere açılmak için pratik yapmak ve gelişmeden kaynaklanan bilgelik için zaman gereklidir.

Sevgiyi hissetmenize ve uyanmakta olduğunuzu bilmenize rağmen pek çok uyanan ruh sıkıntılıdır. Ruh'a bunların bedeninizde neden olduğunu soruyorsunuz. "Sevgili Ruh, senin varlığını keşfettim. Senin orada olduğunu biliyorum ve sevgini hissedebiliyorum. Uyandım, uyandım, uyandım. Tanrı büyüktür ve ben doğru mu yaşıyorum. Benimle ve hayatımla ilgili böylesine huzurlu olmamı sağladığın için sana teşekkür ederim. Neden şu alışkanlıktan,

bağımlılıktan, haydan vazgeçemiyorum? Sana inanıyorum ve sen bana yeni bir iş bulacağımı söylemiş olmaya rağmen neden uygun bir iş bulamıyorum?" Bu aşamadan sonra insanın önyargısı yine üstünlüğü ele geçirir ve kimseye görünmeden o karanlık odaya girip neyi yanlış yaptığınızı sormaya başlarsınız.

Her şeyin uyanışınız nedeniyle oluşturulmuş olan döngüler içinde doğru zaman ve yerde gerçekleşeceğini anlayabilmek için ne kadar sabır gerekmektedir? Eğer istedikleriniz çok erken veya çok geç gerçekleşirse, işler sarpa sarar. Tamam, sizi duyduk ama uygun zaman ve zemini bekliyoruz. Aslında kontrolün sizde olduğunu ve dalgalar ve döngüler içinde sizin durumunuza özgü zamanlamayı ne kadar iyi anlayabilirseniz, o ölçüde rahatlayacak, doğru zamanda her şeyin geleceğini bilecek ve elinizde olanlar için teşekkür edeceksiniz.

Odada şifa verilmesini bekleyen bir sürü insan var. Ben onların kim olduklarını biliyorum. Şifanın şu anda gelmekte olduğunu biliyor musunuz? Ancak, şifa uygun şekilde gelmektedir. Başka bir ifade ile söylemek gerekirse, doğru zaman geldiğinde tümüyle gelecektir. Bu odada daha uzun yaşayabilmek için bir alışkanlıktan (bağımlılık) kurtulmaları gereken 8 kişi var ve onlara hitap etmek istiyorum. Onlar bunun için çaba harcadıklarını ama başarılı olamadıklarını söylüyorlar. Bunun bir zamanlama sorunu olması mümkün olabilir mi? Olaya bu perspektiften bakmayı denediniz mi acaba? Bugün söylenmiş olanları

iyi dinlediniz mi? Değişim için daha uygun ve kolay olan zamanları ve yaşamınızın döngülerini incelediniz mi? Astroloji ve numerolojide enerji olduğunu anladınız mı? Vardır ve nedeni de bunların sizin bir parçanız olmasıdır. Astroloji ve numeroloji sizin bir parçanızı oluşturur ve size zamanlama ile döngüler konusunda yardımcı olurlar.

Size yıllar öncesinden manyetik ağın bilincinizin bir parçası olduğunu söylemiştik. Bilim manyetik ağın bilincinize tepki verdiğini ve sizin de bundan etkilendiğinizi söylemektedir. Manyetik ağ aynı zamanda Güneşin helyosferinin bir parçasıdır ve helyosfer de tepki verir. Başka bir deyişle, güneş sistemi sizinle bağlantı içindedir. Bu bilgiden sonra astrolojinin neden işe yaradığını artık merak etmiyorsunuzdur herhalde. İncelemeniz ve aramanız gereken döngüler vardır. Şifa bulabilmeniz için daha uygun ve iyi zamanı bilebilmek amacıyla üzerinde konuşmakta olduğumuz hususları araştırıp incelediniz mi?

Döngüler Sabır Gerekir

Bazılarınız kendilerine göre bolluk açısından uygunsuz olduğunu düşündükleri döngülerden kurtulmak için çabalayıp duruyorlar ama endişelerini de silkip atamıyorlar. Bu konuda ilerlemenin çok zor olduğunun farkına varmış mıydınız? Bir şey olur ve başka bir şeyi sıfırlar. Bu konuda endişelenmeye başlarsınız ve bu korku senaryosunun bir parçası haline gelir. Durumun kötüleşmesine neden olan husus her şeyin dalgalar halinde geldiğini

anlamamış olmanızdır. Korku yüzünden Ruh ile bağlantıda kopukluk ortaya çıkar ve bu da işleri çok zorlaştırır.

Her şey, her zaman doğru şekilde biraraya gelemaz. İlk yapılması gereken şeyin uyanmak olduğunu anlamamız gerekir. Uyanış olgunluğu yaratır. Bunu takiben olgunluk bir bağlantı yaratır ve bu sayede olayların gerçekten de şekillendiğini ve gelecekte nasıl olacağını görme yeteneği gelişir. Böylece bilgeliğiniz doğru şekilde ilerlemeye başlar. Yolda giderken olaylarla ilgili olarak varsayımlarda ve tahminlerde bulunursunuz ama daha sonra Ruh'un sizin için daha iyi şeyler hazırladığını fark edersiniz. Bir şey başka bir şeye ulaştırır ve sonunda mezun olursunuz. İş o zaman başlar. Aniden doğru zaman ve yerde alışkanlıklardan, bağımlılıklardan ve sürekli boğuştuğunuz bolluk sorunlarından kurtulmaya başladığınızı görürsünüz.

Bazılarınız bir süre sonra geriye bakıp "Amm da uzun sürdü!" dediniz. Onlar aslında her şeyin zamanlamasının mükemmel olduğunu idrak edemedikleri için durumdan memnun olmakla beraber çok uzun ve yıpratıcı bir süreç olduğundan şikâyet etmekten de geri durmazlar. O kadar uzun süreyle beklemenin bir ceza olduğunu düşündünüz mü? Bunu hak etmediğinizi düşündünüz mü? Eğer durum böyleyse, Tanrı önünde değersiz olduğunuzu - kirliliği doğmuş - öne süren diğer ruhsal sistemlerin o doğrusal öğretilerini içselleştirmiş olduğunuz ortaya çıkar. Siz bu kutunun içinde mi debeleniyorsunuz?

Aranızdan kaçınız vazgeçtiniz? Kimler bardağın yarısının dolu, yarısının boş olduğunu söylüyorlar? Onlar aslında her şeyin hazır olduğunu ama doğru zaman için bir süre daha geçmesinin gerekli olduğunu anlamıyorlar. Bekleme süresi sizin açınızdan ne zaman "fazla uzun" olur? Peki, bu bekleme sürecinde sizler ne yapıyorsunuz? Sinirli ve huzursuz şekilde ayak parmaklarınızla tempo tutup "Sevgili Ruh, ne zaman?" diyor musunuz? Kızgınlık emareleri var mı? Belki de bu kadar uzun sürmesinin nedenini anlayamadığınız için öfke bile söz konusu olabilir.

Size bir ipucu, bir sır vereyim. Sizler sabırsızlık göstererek, korkunun sizi ele geçirmesine izin vererek ve hattâ Tanrı'ya öfke duyarak istediğiniz şeylerin yaratılmasının önünü tikiyorsunuz. Zamanlama belki gelip geçmiş olabilir ama o durumda başka bir döngüde olacaktır. Durum böyleyse, o döngü süresinde de ayak parmaklarınızla tempo mu tutacaksınız yoksa zihninizde her şeyin olmuş bitmiş olduğu geleceği canlandırıp, bolluk içinde, sağlıklı ve arzu ettiğiniz şeylere kavuşmuş olmaktan dolayı kutlama mı yapacaksınız? Biz sizlerin burada kalmanızı istiyoruz ve bunun yolu ve yöntemini de deminden beri anlatıyoruz.

Sizler gerçeklik yaratıcılarısınız ama bunu üç boyut paradigmaları içine sıkışıp kalarak yapamazsınız. Yetiştirilirken size öğretilenler temeline dayalı olarak bunu yapamazsınız. Disiplin ile cezayı ve size Tanrı'nın yolu olduğu öğretilen diğer yöntemleri ön plana alarak yapmak söz

konusu bile olamaz çünkü işler böyle yürümüyor. Bu söylediklerim sizi şaşırttı mı? Sevgili varlıklar, olay sizin düşündüğünüzden daha karmaşıktır ama yine de aslında basittir. Uyanıp kendiniz için şefkat ve sevgiyi keşfettikten sonra bunları diğerleri için de kullanabilirsiniz. Daha önce söylediğimiz gibi, ilk önce kendinizi sevmeniz gerekmektedir. Bu noktadan itibaren üstatlarda olduğu kadar saf olan şefkat gelişmeye başlar. İşte bundan dolayı insanlar size doğru çekildiklerini hissedecekler. Denge ve bilgelik saklanamaz ve apaçık görünür. Bunu çevrenize yayarsınız. Gezegeni bu yolla değiştireceksiniz. Olay şefkatle başlayıp bitmektedir. Şefkat çevrenizi öylesine değiştirir ki, insanlar da bunu hissetmeye başlarlar.

Yeni Enerji, Yeni Aletler, Yeni Güç

Her şey değişiyor. Bir zamanlar size içinizden konuşarak ve yüksek sesle konuşmaya gerek olmaksızın içselliliğinizle temas kurabileceğinizi ve bunu birkaç kez yaptıktan sonra içselliliğin dinlemeye başlayacağını söylemiştik. Tamam ama bu eskidendi çünkü artık yüksek sesle konuşmanın içinde üstat enerjisi vardır. Şimdi artık yüksek sesle konuşmanın, ses dalgalarının atmosfer içinde hareket ettikten sonra kulağınıza ulaşmasının ve söylediklerinizi duymanın gezegenin tüm tarihinde olduğundan daha güçlü ve etkili olduğu zaman gelmiştir. Enerji değişimi, manyetik değişim ve söylediğimiz diğer şeyler nedeniyle kendi bedeniniz üzerinde size çok daha büyük

güç veren yepyeni bir paradigma çıkmıştır ortaya.

Doğrunuzu yüksek sesle söyleyin, gerçekte böyle olmasa bile üç boyutta var olduğuna inandığınız potansiyelleri olumlayın ve bunların nasıl gerçekleştiğini izleyin. Bunu ne kadar çok yaparsanız, o kadar daha gerçek olacak ve o kadar daha hızlı gerçekleşecektir. Kendi döngünüzü ayarlama gücüne sahip olduğunuzu biliyor musunuz? Sizleri, olumlamaları her gün tekrarlamaya davet ediyorum. Bunu hissedeceksiniz ve benim haklı olduğumu bileceksiniz. Bu sanki enerjinin idman yapması gibi bir şeydir. Ne kadar çok söyler ve ne kadar çok duyarsanız, nöronlar o kadar daha fazla ve hızlı biraraya gelecek ve söylediğinizi yaratacaktır. Bunu anlayabiliyor musunuz? Bir şeyleri idrak ettiğinizde sizin malınız olur. Bu sizin kendinizle birlikte üstünde olduğunuz bir dairedir ve şimdiye dek hiç bu kadar güçlü olmamıştı. Ben ilk kez geldiğim sırada bu işler bugüne kıyasla farklıydı, hattâ on yıl öncesinde bile farklıydı. Ancak, siz bunu hak ettiniz.

Size bu bilgileri yanlış bir şeyler yaptığınız için değil, şu anda hazır ve elinizin altında olan yeni enerjiyi geliştirmeniz için veriyoruz. Buradan geldiğinize göre değişmiş olarak ayrılmanızı istiyoruz.

Ve öyledir
KRYON

“Lütfen Yeni Yılda
Aboneliğinizi
Yenilemeyi
Unutmayınız!..”

Değerli Okuyucularımız

Sevgi Dünyası Dergimiz
Haziran 2007 tarihinden
başlamak üzere yalnızca
abonelerimize ulaşmaktadır.

Bizlerle olmaya devam etmek istiyorsanız,
Haberleşme Adresi: sevgidunyasiyayinlari@gmail.com
En içten sevgilerimizle
Sevgi Dünyası

Adı, Soyadı:

Adres:

Posta Kodu:

İlçe:

İl:

Tel:

2016 yılı için tek dergi fiyatı: 8.00 TL

Abone ücreti: Yurt içi 90.00 TL

Yurt dışı 110.00 TL

Posta Çeki No: 10214085 (Sevgi Yayınları)

İş Bankası IBAN: TR77 0006 4000 0011 0180 6837 24

Ayşegül Kayserilioğlu hesabı

Kişisel Gelişim Programları
Şirketlere Özel
Koçluk Hizmeti
Telkinle Zayıflamak
Telkinle Sigara Bırakmak
Evlilik Okulu
Çocuk ve Gençlik Sorunları
Ölçme ve Değerlendirme
Eğitim

PSİKOLOJİK DANIŞMANLIK MERKEZİ

Tel: (0216) 414 25 10
E-mail : tanaltay@psikolog.org
www.psikolog.org • www.tanaltay.com

TANALTAI